

Exod

¹ Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt; fiecare bărbat și casa lui au venit cu Iacob.

² Ruben, Simeon, Levi și Iuda,

³ Isahar, Zabulon și Benjamin,

⁴ Dan și Neftali, Gad și Așer.

⁵ Și toate sufletele care au ieșit din coapsele lui Iacob au fost șaptezeci de suflete; căci Iosif era deja în Egipt.

⁶ Și Iosif a murit și toți frații lui și toată generația aceea.

⁷ Și copiii lui Israel au fost roditori și au crescut și s-au înmulțit și au devenit peste măsură de tari; și țara s-a umplut cu ei.

⁸ Și s-a ridicat un nou împărat peste Egipt, care nu a cunoscut pe Iosif.

⁹ Și a spus poporului său: Iată, poporul copiilor lui Israel este mai numeros și mai puternic decât noi;

¹⁰ Haideți să ne purtăm înțelept cu ei, ca nu cumva să se înmulțească și să se întâmple ca, atunci când s-ar întâmpla vreun război, să se alătore și ei dușmanilor noștri și să lupte împotriva noastră și astfel să iasă din țară.

¹¹ De aceea au pus peste ei asupritori, ca să îi chinuiască cu poverile lor. Și au construit pentru Faraon cetăți de provizii: Pitom și Raamses.

¹² Dar cu cât îi chinuiau mai mult, cu atât se înmulțeau și creșteau mai mult. Și s-au mâhnit din cauza copiilor lui Israel.

13 Și egiptenii au constrâns cu asprime pe copiii lui Israel să îi servească;

14 Și au amărât viețile lor cu o robie aspră: în lucrări de mortar și în cărămizi și în tot felul de munci în câmp; toată munca lor, în care ei i-au făcut să muncească, era cu asprime.

15 Și împăratul Egiptului a vorbit moașelor evreice, dintre care numele uneia era Șifra și numele celeilalte era Pua;

16 Și a spus: Când faceți serviciul de moașă femeilor evreice și le vedeți pe scaunele de naștere, dacă este un fiu, să îl ucideți; dar dacă este o fiică, să trăiască.

17 Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și nu au făcut cum le-a poruncit împăratul Egiptului, ci au lăsat băieții în viață.

18 Și împăratul Egiptului a chemat moașele și le-a spus: De ce ați făcut acest lucru și ați lăsat băieții în viață?

19 Și moașele i-au spus lui Faraon: Pentru că femeile evreice nu sunt ca femeile egiptence, pentru că ele sunt viguroase și au născut înainte de a veni moașele la ele.

20 De aceea Dumnezeu s-a purtat bine cu moașele; și poporul s-a înmulțit și a devenit foarte tare.

21 Și s-a întâmplat, din cauză că moașele s-au temut de Dumnezeu, că el le-a făcut case.

22 Și Faraon a poruncit la tot poporul său, spunând: Fiecare fiu care se naște să îl aruncați în râu, dar pe fiecare fiică să o lăsați în viață.

2

1 Și un bărbat din casa lui Levi a mers și a luat de

soție o fiică a lui Levi.

² Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu; și când ea l-a văzut că era frumos, l-a ascuns trei luni.

³ Și când nu l-a mai putut ascunde, a luat pentru el o arcă din papură și a uns-o cu bitum și cu smoală și a pus copilul în ea; și a pus arca între trestiile de lângă malul râului.

⁴ Și sora lui a stat departe, pentru a vedea ce i se va face.

⁵ Și fiica lui Faraon a coborât să se spele la râu; și servitoarele ei umblau pe malul râului; și când a văzut arca printre trestii și-a trimis servitoarea să o aducă.

⁶ Și când a deschis-o, a văzut copilul; și, iată, pruncul plângea. Iar ea a avut milă de el și a spus: Acesta este unul dintre copiii evreilor.

⁷ Atunci sora lui a spus fiicei Faraonului: Să merg și să îți chem o doică dintre femeile evreice, ca să alăpteze copilul pentru tine?

⁸ Și fiica lui Faraon i-a spus: Du-te. Și fata a mers și a chemat pe mama copilului.

⁹ Și fiica lui Faraon i-a spus: Ia acest copil și alăptează-l pentru mine și îți voi da plățile tale. Și femeia a luat copilul și l-a alăptat.

¹⁰ Și copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon și el a devenit fiul ei. Iar ea i-a pus numele Moise; și a spus: Pentru că l-am scos din apă.

¹¹ Și s-a întâmplat, în acele zile, când Moise era mare, că a ieșit la frații săi și a privit la poverile lor; și a văzut un egiptean lovind un evreu, pe unul dintre frații săi.

¹² Și s-a uitat încoace și încolo și când a văzut că nu era niciun bărbat, a ucis pe egiptean și l-a ascuns în

nisip.

¹³ Și când a ieșit a doua zi, iată, doi bărbați dintre evrei se luptau între ei; și a spus celui ce a greșit: Pentru ce lovești pe aproapele tău?

¹⁴ Iar el a spus: Cine te-a făcut prinț și judecător peste noi? Vrei să mă ucizi așa cum l-ai ucis pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus: Cu adevărat acest lucru este cunoscut.

¹⁵ Și când Faraon a auzit acest lucru, a căutat să-lucidă pe Moise. Dar Moise a fugit de la fața lui Faraon și a locuit în țara lui Madian; și a șezut jos lângă o fântână.

¹⁶ Și preotul din Madian avea șapte fice; și ele au venit și au scos apă și au umplut jgheaburile ca să adape turma tatălui lor.

¹⁷ Și păstorii au venit și le-au alungat; dar Moise s-a ridicat și le-a ajutat și le-a adăpat turma.

¹⁸ Și când ele au venit la Reuel, tatăl lor, el a spus: Cum de ați venit așa devreme astăzi?

¹⁹ Iar ele au spus: Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și de asemenea a scos apă îndeajuns pentru noi și a adăpat turma.

²⁰ Iar el a spus fiicelor sale: Și el, unde este? Pentru ce l-ați lăsat acolo pe bărbatul acela? Chemați-l, ca să mănânce pâine.

²¹ Și Moise s-a mulțumit să locuiască la omul acela; iar el i-a dat lui Moise pe Sefora, fica sa.

²² Și ea i-a născut un fiu, iar el i-a pus numele Gherșom, pentru că a spus: Sunt străin într-o țară străină.

²³ Și s-a întâmplat, în decursul timpului, că împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel oftau din cauza robiei și au strigat și strigătul lor a urcat

sus la Dumnezeu din cauza robiei.

²⁴ Și Dumnezeu a auzit geamătul lor și Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob.

²⁵ Și Dumnezeu a privit peste copiii lui Israel și Dumnezeu a luat cunoștință de starea lor.

3

¹ Și Moise a păzit turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian; și a condus turma spre partea din spate a deșertului și a venit la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.

² Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat într-o flacără de foc ieșind din mijlocul unui rug; și el a privit și, iată, rugul ardea cu foc și rugul nu se mistuia.

³ Și Moise a spus: Acum mă voi abate ca să văd această priveliște măreață, pentru ce rugul nu se arde.

⁴ Și când DOMNUL a văzut că s-a abătut pentru a vedea, Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a spus: Moise, Moise. Iar el a spus: Iată-mă.

⁵ Iar el a spus: Nu te apropia aici; scoate-ți sandalele din picioarele tale, pentru că locul pe care tu stai în picioare este pământ sfânt.

⁶ Mai mult, el a spus: Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob. Și Moise și-a ascuns fața, pentru că s-a temut să se uite la Dumnezeu.

⁷ Și DOMNUL a spus: Cu adevărat am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit strigătul lor din cauza asupritorilor; căci știu întristările lor;

⁸ Și am coborât să îi eliberez din mâna egiptenilor și să îi scot din acea țară într-o țară bună și largă, într-o țară în care curge lapte și miere; în locul canaanitilor și al hitiților și al amoriților și al periziților și al hiviților și al iebusiților.

⁹ Și acum, iată, strigătul copiilor lui Israel a ajuns la mine; și eu de asemenea am văzut oprimarea cu care egiptenii îi oprimă.

¹⁰ Și acum vino și te voi trimite la Faraon, ca să scoți afară din Egipt pe poporul meu, copiii lui Israel.

¹¹ Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Cine sunt eu, ca să merg la Faraon și ca să aduc pe copiii lui Israel afară din Egipt?

¹² Iar el a spus: Cu adevărat voi fi cu tine; și acesta îți va fi un semn, că te-am trimis: După ce vei fi adus poporul afară din Egipt, veți servi lui Dumnezeu pe acest munte.

¹³ Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Iată, când voi veni la copiii lui Israel și le voi spune: Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi; și îmi vor spune: Care este numele lui? Ce le voi spune?

¹⁴ Și Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT. Și a spus: Astfel să spui copiilor lui Israel: EU SUNT m-a trimis la voi.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, m-a trimis la voi; acesta este numele meu pentru totdeauna și aceasta este amintirea mea pentru toate generațiile.

¹⁶ Du-te și adună bătrânii lui Israel și spune-le:

DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob, mi s-a arătat, spunând: Cu adevărat eu v-am vizitat și am văzut ce vi se face în Egipt.

¹⁷ Și am spus: Vă voi scoate din necazul Egiptului în țara canaanităilor și a hitiților și a amorităilor și a periziților și a hiviților și a iebusiților, într-o țară în care curge lapte și miere.

¹⁸ Și vor da ascultare vocii tale; și mergi, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: DOMNUL Dumnezeuul evreilor s-a întâlnit cu noi; și acum lasă-ne să mergem, te implorăm, într-o călătorie de trei zile în pustie, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeului nostru.

¹⁹ Și sunt sigur că împăratul Egiptului nu vă va lăsa să mergeți, nu, nici chiar cu mână tare.

²⁰ Și îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile mele pe care le voi face în mijlocul acestuia; și după aceea vă va lăsa să mergeți.

²¹ Și voi da acestui popor favoare înaintea ochilor egiptenilor; și se va întâmpla, când plecați, că nu veți pleca cu mâinile goale,

²² Ci fiecare femeie va împrumuta de la vecina ei și de la cea care locuiește temporar în casa ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine; și voi le veți pune pe fiii voștri și pe ficele voastre; și veți prăda pe egipteni.

4

¹ Și Moise a răspuns și a zis: Dar, iată, ei nu mă vor crede, nici nu vor da ascultare vocii mele; căci vor spune: DOMNUL nu ți s-a arătat.

² Și DOMNUL i-a spus: Ce este acesta în mâna ta? Iar el a spus: Un toiag.

³ Iar el a spus: Aruncă-l pe pământ. Și el l-a aruncat la pământ și acesta a devenit un șarpe; și Moise a fugit dinaintea acestuia.

⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna și ia-l de coadă. Iar el și-a întins mâna și l-a prins, iar acesta a devenit toiag în mâna sa;

⁵ Ca ei să creadă că DOMNUL Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob, ți s-a arătat.

⁶ Și DOMNUL i-a mai spus: Pune-ți acum mâna în sân. Iar el și-a pus mâna în sân; și când și-a scos-o, iată, mâna lui era leproasă ca zăpada.

⁷ Iar el a spus: Pune-ți din nou mâna în sân. Și el din nou și-a pus mâna în sân; și a scos-o afară din sân și, iată, aceasta s-a refăcut din nou ca cealaltă carne a sa.

⁸ Și se va întâmpla, dacă ei nu te vor crede, nici nu vor da ascultare vocii primului semn, că vor crede vocea următorului semn.

⁹ Și se va întâmpla, dacă ei nu vor crede nici aceste două semne, nici nu vor da ascultare vocii tale, că vei lua din apa râului și o vei turna peste uscat; și apa pe care tu o iei din râu va deveni sânge pe uscat.

¹⁰ Și Moise i-a spus DOMNULUI: O, Domnul meu, eu nu sunt elocvent, nici mai înainte nu am fost, nici de când i-ai vorbit servitorului tău, ci eu sunt greu la vorbă și încet la limbă.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus: Cine a făcut gura omului? Sau cine face pe cel mut, sau pe cel surd, sau pe cel văzător, sau pe cel orb? Oare nu eu, DOMNUL?

¹² Și acum mergi și vei fi cu gura ta și te vei învăța ce să spui.

¹³ Iar el a spus: O, DOMNUL meu, trimite mesajul te rog, prin mâna aceluia pe care îl vei trimite.

¹⁴ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Moise și a spus: Nu este Aaron levitul fratele tău? Știi că el poate vorbi bine. Și de asemenea, iată, vine să te întâlnească; și când te va vedea, se va bucura în inima sa.

¹⁵ Și îi vei vorbi și vei pune cuvinte în gura lui; și voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți face.

¹⁶ Și el va fi purtătorul tău de cuvânt către popor; și el va fi, el îți va fi în loc de gură și tu îi vei fi în loc de Dumnezeu.

¹⁷ Și ia în mâna ta acest toiag, cu care vei face semne.

¹⁸ Și Moise a mers și s-a întors la Ietro, socrul său, și i-a spus: Te rog, lasă-mă să merg și să mă întorc la frații mei care sunt în Egipt și să văd dacă ei sunt încă în viață. Și Ietro i-a spus lui Moise: Du-te în pace.

¹⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise în Madian: Du-te, întoarce-te în Egipt, pentru că toți bărbații care ți-au căutat viața sunt morți.

²⁰ Și Moise a luat pe soția sa și fiii săi și i-a așezat pe măgar și s-a întors în țara Egiptului; și Moise a luat toiagul lui Dumnezeu în mâna sa.

²¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Când mergi să te întorci în Egipt, vezi ca tu să faci înaintea lui Faraon toate acele minuni pe care le-am pus în mâna ta; dar voi împietri inima lui, ca el să nu lase poporul să plece.

²² Și îi vei spune lui Faraon: Astfel spune DOMNUL: Israel este fiul meu, întâiul meu născut;

²³ Și îți spun: Lasă pe fiul meu să plece ca să îmi servească; și dacă refuzi să îl lași să plece, iată, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut.

²⁴ Și s-a întâmplat pe cale, la han, că DOMNUL l-a întâlnit și a căutat să îlucidă.

²⁵ Atunci Sefora a luat o piatră ascuțită și a retezat prepuțul fiului ei și a aruncat-o la picioarele lui și a spus: Cu adevărat tu îmi ești un soț sângeros.

²⁶ Așa că el l-a lăsat să meargă, atunci ea a spus: Un soț sângeros ești, din cauza circumciziei.

²⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Du-te în pustie să întâlnești pe Moise. Și a mers și l-a întâlnit în muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat.

²⁸ Și Moise i-a povestit lui Aaron toate cuvintele DOMNULUI, cel care l-a trimis, și toate semnele pe care el i le-a poruncit.

²⁹ Și Moise și Aaron au mers și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel;

³⁰ Și Aaron a spus toate cuvintele pe care Domnul le-a spus lui Moise și a făcut semnele înaintea ochilor poporului.

³¹ Și poporul a crezut; și când au auzit că DOMNUL a vizitat pe copiii lui Israel și că el a privit la necazul lor, atunci și-au aplecat capetele și s-au închinat.

5

¹ Și după aceea Moise și Aaron au intrat și au spus lui Faraon: Astfel spune DOMNUL Dum-

nezeul lui Israel: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi țină o sărbătoare în pustie.

² Și Faraon a spus: Cine este DOMNUL, ca să ascult de vocea lui pentru a lăsa pe Israel să plece? Nu-l cunosc pe DOMNUL, nici nu voi lăsa pe Israel să plece.

³ Iar ei au spus: Dumnezeul evreilor s-a întâlnit cu noi; lasă-ne să mergem, te rugăm, într-o călătorie de trei zile în deșert și să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca nu cumva el să cadă asupra noastră cu ciumă sau cu sabie.

⁴ Și împăratul Egiptului le-a spus: Moise și Aaron, de ce eliberați poporul de la muncile lui? Mergeți la poverile voastre.

⁵ Și Faraon a spus: Iată, poporul țării, acum ei sunt mulți și îi faceți să se odihnească de poverile lor.

⁶ Și Faraon a poruncit în aceeași zi asupritorilor poporului și ofițerilor lor, spunând:

⁷ Să nu mai dați poporului paie pentru a face cărămidă, ca până acum, să meargă ei să își adune paie.

⁸ Și numărul de cărămizi, pe care l-au făcut până acum, să le impuneți; nu scădeți nimic din el, pentru că sunt leneși; de aceea strigă, spunând: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm Dumnezeului nostru.

⁹ Îngreunați munca acestor oameni, ca ei să oste-nească în ea; și să nu dea atenție la cuvinte deșarte.

¹⁰ Și asupritorii poporului au ieșit și ofițerii lor și au vorbit poporului, spunând: Astfel spune Faraon: Nu vă voi da paie.

¹¹ Mergeți, procurați-vă paie de unde le puteți

găsi; totuși nimic din munca voastră nu va fi micșorat.

¹² Așa că poporul a fost împrăștiat prin toată țara Egiptului să adune miriște în loc de paie.

¹³ Și asupritorii îi grăbeau, spunând: Împliniți muncile voastre, sarcinile voastre zilnice, ca și când erau paie.

¹⁴ Și ofițerii copiilor lui Israel, pe care asupritorii Faraonului i-au pus peste ei, au fost bătuți și întrebați: Pentru ce nu ați împlinit sarcina voastră în facerea de cărămizi deopotrivă ieri și azi, ca până acum?

¹⁵ Atunci ofițerii copiilor lui Israel au venit și au strigat la Faraon, spunând: Pentru ce te porți astfel cu servitorii tăi?

¹⁶ Nu este dat niciun pai servitorilor tăi și ne spun: Faceți cărămizi! Și, iată, servitorii tăi sunt bătuți; dar vina este în propriul tău popor.

¹⁷ Dar el a spus: Voi sunteți leneși, sunteți leneși; de aceea spuneți: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm DOMNULUI.

¹⁸ Duceți-vă acum și lucrați; căci nu vi se va da niciun pai, totuși veți da același număr de cărămizi.

¹⁹ Și ofițerii copiilor lui Israel au văzut că erau într-o situație rea, după ce s-a spus: Nu veți micșora nimic din sarcina voastră zilnică de cărămizi.

²⁰ Și l-au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care stăteau în picioare pe cale, pe când veneau de la Faraon,

²¹ Și le-au spus: DOMNUL să privească spre voi și să judece; fiindcă ați făcut mirosul nostru să fie detestat în ochii lui Faraon și în ochii servitorilor săi, să pună o sabie în mâna lor pentru a ne ucide.

22 Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Doamne, pentru ce te-ai purtat atât de rău cu acest popor? De ce oare m-ai trimis?

23 Căci de când am venit la Faraon să vorbesc în numele tău, el a făcut rău acestui popor; și nu ai eliberat nicidecum pe poporul tău.

6

1 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Acum vei vedea ce îți voi face lui Faraon: căci cu o mână puternică îți va lăsa să plece și cu o mână puternică îți va alunga afară din țara lui.

2 Și Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a spus: Eu sunt DOMNUL;

3 Și m-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, prin numele de Dumnezeu Atotputernic, dar prin numele meu IEHOVA nu le-am fost cunoscut.

4 Și de asemenea am întemeiat legământul meu cu ei, pentru a le da țara lui Canaan, țara călătoriei lor, în care au fost străini.

5 Și de asemenea am auzit geamătul copiilor lui Israel, pe care egiptenii îi țin în robie; și mi-am adus aminte legământul meu.

6 De aceea spune copiilor lui Israel: Eu sunt DOMNUL și vă voi scoate de sub poverile egiptenilor și vă voi scăpa din sclavia lor și vă voi răscumpăra cu braț întins și cu mari judecăți,

7 Și vă voi lua la mine ca popor și vă voi fi Dumnezeu; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care vă scoate de sub poverile egiptenilor.

8 Și vă voi duce în țara pe care am jurat să o dau lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; și v-o voi da ca moștenire: Eu sunt DOMNUL.

⁹ Și Moise a vorbit astfel copiilor lui Israel, dar ei nu au dat ascultare lui Moise din cauza chinului duhului și din cauza robiei crude.

¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹¹ Intră, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, ca el să lase pe copiii lui Israel să plece din țara sa.

¹² Și Moise a vorbit înaintea DOMNULUI, spunând: Iată, copiii lui Israel nu mi-au dat ascultare; cum mă va asculta Faraon pe mine, care sunt al buzelor necircumcise?

¹³ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron și le-a dat o poruncă pentru copiii lui Israel și pentru Faraon, împăratul Egiptului, pentru a duce pe copiii lui Israel afară din țara Egiptului.

¹⁴ Aceștia sunt capii caselor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Hanoc și Palu Hețron și Carmi; acestea sunt familiile lui Ruben.

¹⁵ Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Tohar și Șaul, fiul unei femei canaanite; acestea sunt familiile lui Simeon.

¹⁶ Și acestea sunt numele fiilor lui Levi, conform cu generațiile lor: Gherșon și Chehat și Merari; și anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.

¹⁷ Fiii lui Gherșon: Libni și Șimi, conform cu familiile lor.

¹⁸ Și fiii lui Chehat: Amram și Ițehar și Hebron și Uziel; și anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani.

¹⁹ Și fiii lui Merari: Mahli și Muși; acestea sunt familiile lui Levi conform cu generațiile lor.

²⁰ Și Amram a luat la el pe Iochebed, sora tatălui său, de soție; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise; și

anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani.

²¹ Și fiii lui Ițehar: Core și Nefeg și Zicri.

²² Și fiii lui Uziel: Mișael și Elițafan și Zitri.

²³ Și Aaron a luat la el pe Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nașon, de soție; și ea i-a născut pe Nadab și pe Abihu pe Eleazar și pe Itamar.

²⁴ Și fiii lui Core: Asir și Elcana și Abiasaf; acestea sunt familiile coreiților.

²⁵ Și Eleazar, fiul lui Aaron, a luat la el pe una din fiicele lui Putiel de soție; și ea i-a născut pe Fineas; aceștia sunt capii părinților leviților conform cu familiile lor.

²⁶ Aceștia sunt acel Aaron și acel Moise, cărora DOMNUL le-a spus: Scoateți pe copiii lui Israel din țara Egiptului, conform cu oștirile lor.

²⁷ Aceștia sunt cei care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, să scoată pe copiii lui Israel din Egipt; aceștia sunt acel Moise și acel Aaron.

²⁸ Și s-a întâmplat, în ziua când DOMNUL i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului,

²⁹ Că DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: Eu sunt DOMNUL; spune-i lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ceea ce îți spun.

³⁰ Și Moise a spus înaintea DOMNULUI: Iată, eu sunt al buzelor necircumcise și cum îmi va da ascultare Faraon?

7

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Vezi, te-am făcut un dumnezeu pentru Faraon; și Aaron, fratele tău, va fi profetul tău.

² Vei vorbi tot ceea ce îți poruncesc; și Aaron, fratele tău, îi va vorbi lui Faraon, ca el să trimită afară pe copiii lui Israel din țara lui.

³ Și voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele mele și minunile mele în țara Egiptului.

⁴ Dar Faraon nu vă va da ascultare, ca să pun mâna mea asupra Egiptului și să scot oștirile mele și poporul meu, copiii lui Israel, afară din țara Egiptului prin mari judecăți.

⁵ Și egiptenii vor cunoaște că eu sunt DOMNUL, când întind mâna mea asupra Egiptului și aduc afară copiii lui Israel de printre ei.

⁶ Și Moise și Aaron au făcut precum le-a poruncit DOMNUL, astfel au făcut.

⁷ Și Moise era în vârstă de optzeci de ani și Aaron în vârstă de optzeci și trei de ani când i-au vorbit lui Faraon.

⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

⁹ Când Faraon vă va vorbi, spunând: Arătați un miracol pentru voi, atunci să îi spui lui Aaron: Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon și acesta va deveni un șarpe.

¹⁰ Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și au făcut astfel precum DOMNUL poruncise; și Aaron și-a aruncat jos toiagul înaintea lui Faraon și înaintea servitorilor săi și acesta a devenit un șarpe.

¹¹ Atunci Faraon de asemenea a chemat înțelepții și vrăjitorii; acum magicienii Egiptului, ei de asemenea au făcut în același fel cu farmecele lor.

¹² Căci fiecare și-a aruncat jos toiagul și acestea au devenit șerpi; dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.

13 Și el a împietrit inima lui Faraon, astfel că el nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

14 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Inima lui Faraon este împietrită, el refuză să lase poporul să plece.

15 Du-te la Faraon mâine dimineață; iată, el iese la apă; și vei sta în picioare la malul râului, întâmpinându-l; și ia în mâna ta toiagul care a fost prefăcut în șarpe.

16 Și spune-i: DOMNUL Dumnezeuul evreilor m-a trimis la tine, zicând: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească în pustie; și, iată, până acum ai refuzat să ascuți.

17 Astfel vorbește DOMNUL: În aceasta vei cunoaște că eu sunt DOMNUL: iată, voi lovi cu toiagul care este în mâna mea apele care sunt în râu și ele vor fi prefăcute în sânge.

18 Și peștii care sunt în râu vor muri și râul se va împuți; și egiptenii se vor dezgusta să bea apa din râu.

19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune lui Aaron: Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste apele Egiptului, asupra pâraielor lor, asupra râurilor lor și asupra iazurilor lor și asupra tuturor bălților lor de apă, ca ele să devină sânge; și ca să fie sânge prin toată țara Egiptului, deopotrivă în vase de lemn și în vase de piatră.

20 Și Moise și Aaron au făcut astfel, precum DOMNUL le-a poruncit; și el a ridicat toiagul și a lovit apele care erau în râu, înaintea ochilor lui Faraon și înaintea ochilor servitorilor săi; și toate apele care erau în râu au fost prefăcute în sânge.

21 Și peștii care erau în râu au murit; și râul s-a

împuțit și egiptenii nu au putut bea din apa din râu; și a fost sânge prin toată țara Egiptului.

²² Și magicienii Egiptului au făcut în același fel cu farmecele lor; și inima lui Faraon a fost împietrită, nici nu le-a dat el ascultare; precum DOMNUL spusese.

²³ Și Faraon s-a întors și a mers în casa lui, dar nici la aceasta nu și-a pus inima.

²⁴ Și toți egiptenii au săpat de jur împrejurul râului pentru apă ca să bea, pentru că nu puteau bea din apa din râu.

²⁵ Și s-au împlinit șapte zile, după ce DOMNUL lovise râul.

8

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Du-te la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

² Și dacă tu refuzi să îi lași să plece, iată, voi lovi tot cuprinsul tău cu broaște;

³ Și râul va aduce broaște din abundență, care vor urca și vor veni în casa ta și în camera ta de dormit și pe patul tău și în casa servitorilor tăi și pe poporul tău și în cuptoarele tale și în covețile tale.

⁴ Și broaștele vor urca deopotrivă pe tine și pe poporul tău și pe toți servitorii tăi.

⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți mâna cu toiagul tău asupra pâraielor, asupra râurilor și asupra iazurilor și fă să urce broaște asupra țării Egiptului.

⁶ Și Aaron și-a întins mâna asupra apelor Egiptului; și broaștele au urcat și au acoperit țara Egiptului.

⁷ Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor și au adus broaște asupra țării Egiptului.

⁸ Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Rugați pe DOMNUL ca el să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și voi lăsa poporul să plece, ca să sacrifice DOMNULUI.

⁹ Iar Moise i-a spus lui Faraon: Fălește-te înaintea mea! Când să mă rog pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru poporul tău, să distrugă broaștele de la tine și casele tale, ca ele să rămână numai în râu?

¹⁰ Iar el a spus: Mâine. Iar el a spus: Fie aceasta conform cuvântului tău, ca tu să cunoști că nu este nimeni asemenea DOMNULUI Dumnezeu nostru.

¹¹ Și broaștele se vor depărta de la tine și de la casele tale și de la servitorii tăi și de la poporul tău; ele vor rămâne numai în râu.

¹² Și Moise și Aaron au ieșit de la Faraon; și Moise a strigat către DOMNUL din cauza broaștelor pe care le adusesse împotriva lui Faraon.

¹³ Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și au murit broaștele din case, din sate și din câmpuri.

¹⁴ Și ei le-au adunat în grămezi; și țara s-a împuțit.

¹⁵ Dar când Faraon a văzut că a avut un răgaz și-a împietrit inima și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

¹⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți toiagul și lovește țărâna pământului, ca aceasta să devină păduchi prin toată țara Egiptului.

¹⁷ Și au făcut astfel. Și Aaron și-a întins mâna cu toiagul său și a lovit țărâna pământului și aceasta a

devenit păduchi pe om și pe vită; toată țărâna țării a devenit păduchi prin toată țara Egiptului.

¹⁸ Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor ca să aducă păduchi, dar nu au putut, așa că au fost păduchi pe om și pe vită.

¹⁹ Atunci magicienii i-au spus lui Faraon: Acesta este degetul lui Dumnezeu; și inima lui Faraon s-a împietrit și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

²⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te de vreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon; iată, el iese la apă; și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

²¹ Altfel, dacă tu nu vei lăsa poporul meu să plece, iată, voi trimite roiuri de muște pe tine și pe servitorii tăi și pe poporul tău și în casele tale, și casele egiptenilor vor fi pline de roiuri de muște și de asemenea pământul pe care ei sunt.

²² Și voi separa în acea zi ținutul Gosen, în care poporul meu locuiește, astfel că nu vor fi roiuri de muște acolo; pentru ca să cunoști că eu sunt DOMNUL în mijlocul pământului.

²³ Și voi face o deosebire între poporul meu și poporul tău: mâine va fi acest semn.

²⁴ Și DOMNUL a făcut astfel; și a venit un apăsător roi de muște în casa lui Faraon și în casele servitorilor săi și în toată țara Egiptului: țara a fost stricată din cauza roiului de muște.

²⁵ Și Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Mergeți, sacrificați Dumnezeului vostru în țară.

²⁶ Și Moise a spus: Nu se cuvine să facem ast-

fel; căci DOMNULUI Dumnezeu nostru îi vom sacrifica urâciunea egiptenilor; iată, vom sacrifica urâciunea egiptenilor înaintea ochilor lor și nu vor arunca cu pietre în noi?

²⁷ Vom merge trei zile de călătorie în pustie și vom sacrifica DOMNULUI Dumnezeu nostru, așa cum el ne-a poruncit.

²⁸ Și Faraon a spus: Vă voi lăsa să plecați, ca să sacrificați DOMNULUI Dumnezeu vostru, în pustie; numai să nu mergeți foarte departe. Rugați-vă pentru mine.

²⁹ Și Moise a spus: Iată, eu ies de la tine și voi ruga pe DOMNUL ca roiurile de muște să se depărteze de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul său, mâine; dar Faraon să nu se mai poarte înșelător, nelăsând poporul să plece să sacrifice DOMNULUI.

³⁰ Și Moise a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.

³¹ Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și el a îndepărtat roiurile de muște de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul lui; nu a rămas niciuna.

³² Și Faraon și-a împietrit inima și de această dată și a refuzat să lase poporul să plece.

9

¹ Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeu evreilor: Lasă poporul meu să plece ca să îmi servească.

² Căci dacă refuzi să îi lași să plece și îi vei ține pe loc,

³ Iată, mâna DOMNULUI este asupra vitelor tale din câmp, asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor, asupra boilor și asupra oilor tale: va fi o ciumă foarte apăsătoare.

⁴ Și DOMNUL va face deosebire între vitele lui Israel și vitele Egiptului, și nu va muri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.

⁵ Și DOMNUL a rânduit un timp convenit, spunând: Mâine DOMNUL va face acest lucru în țară.

⁶ Și DOMNUL a făcut acel lucru a doua zi și toate vitele Egiptului au murit, dar din vitele copiilor lui Israel nu a murit niciuna.

⁷ Și Faraon a trimis și, iată, nu a murit niciuna dintre vitele israeliților. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat poporul să plece.

⁸ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Luați-vă mâinile pline cu cenușă din cuptor și Moise să o arunce spre cer înaintea ochilor lui Faraon.

⁹ Și va deveni țărână în toată țara Egiptului și va fi ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită, prin toată țara Egiptului.

¹⁰ Și au luat cenușă din cuptor și au stat în picioare înaintea lui Faraon; și Moise a aruncat cenușa în sus spre cer; și aceasta a devenit un ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită.

¹¹ Și magicienii nu au putut sta în picioare înaintea lui Moise din cauza ulcerelor, pentru că ulcerul era peste magicieni și peste toți egiptenii.

¹² Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese lui Moise.

¹³ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te de-

vreme dimineata și stai în picioare înaintea lui Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeuul evreilor: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

¹⁴ Căci de această dată voi trimite toate plăgile mele asupra inimii tale și asupra servitorilor tăi și asupra poporului tău, ca să cunoști că nu este nimeni asemenea mie pe tot pământul.

¹⁵ Căci acum îmi voi întinde mâna, ca să te lovesc pe tine și poporul tău cu ciumă; și vei fi stârpit de pe pământ.

¹⁶ Și tocmai pentru această cauză te-am ridicat, ca să îmi arăt în tine puterea, și ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

¹⁷ Te mai înalți tu însuși împotriva poporului meu, ca să refuzi să îi lași să plece?

¹⁸ Iată, mâine, pe timpul acesta, voi face să plouă o grindină foarte apăsătoare, așa cum nu a fost în Egipt de la întemeierea lui chiar până acum.

¹⁹ De aceea trimite acum și adună vitele tale și tot ceea ce ai în câmp; căci fiecare om și animal care va fi găsit în câmp și nu va fi adus acasă, grindina va cădea peste ei și vor muri.

²⁰ Cel ce s-a temut de cuvântul DOMNULUI printre servitorii lui Faraon a pus pe servitorii săi și vitele sale să fugă în case;

²¹ Și cel ce nu a luat în considerare cuvântul DOMNULUI a lăsat pe servitorii săi și vitele sale în câmp.

²² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie grindină în toată țara Egiptului, peste om și peste animal și peste fiecare iarbă din câmp, prin toată țara Egiptului.

²³ Și Moise și-a întins toiagul spre cer și DOMNUL a trimis tunet și grindină și focul a alergat de-a lungul pământului; și DOMNUL a plouat grindină peste țara Egiptului.

²⁴ Astfel a fost grindină și foc amestecat cu grindină, foarte apăsătoare, cum nu a mai fost asemenea în toată țara Egiptului de când a devenit o națiune.

²⁵ Și grindina a lovit în toată țara Egiptului tot ce era în câmp, deopotrivă om și animal; și grindina a lovit fiecare iarbă din câmp și a frânt fiecare copac din câmp.

²⁶ Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, nu a fost grindină.

²⁷ Și Faraon a trimis și a chemat pe Moise și Aaron și le-a spus: Eu am păcătuit de această dată; DOMNUL este drept și eu și poporul meu suntem stricați.

²⁸ Rugați pe DOMNUL (pentru că este destul) ca să nu mai fie tunete puternice și grindină; și vă voi lăsa să plecați și nu veți mai sta.

²⁹ Și Moise i-a spus: Imediat ce voi fi ieșit din cetate, îmi voi întinde mâinile spre DOMNUL; și tunetul va înceta, nici nu va mai fi grindină; ca să știi că pământul este al DOMNULUI.

³⁰ Dar cât despre tine și servitorii tăi, știu că nu vă veți teme de DOMNUL Dumnezeu.

³¹ Și inul și orzul au fost lovite, pentru că orzul era în spic și inul era înflorit.

³² Dar grâul și alacul nu s-au stricat, fiindcă nu erau coapte.

³³ Și Moise a ieșit din cetate de la Faraon și și-a întins mâinile spre DOMNUL; și tunetele și grindina

au încetat și ploaia nu a mai fost turnată pe pământ.

³⁴ Și când Faraon a văzut că ploaia și grindina și tunetele au încetat, a păcătuit și mai mult și și-a împietrit inima, el și servitorii săi.

³⁵ Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat pe copiii lui Israel să plece; precum DOMNUL vorbise prin Moise.

10

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon, pentru că i-am împietrit inima și inima servitorilor săi, ca să pot arăta aceste semne ale mele înaintea lui;

² Și ca să spui în urechile fiului tău și a fiului fiului tău, ce lucruri am lucrat în Egipt și semnele mele pe care le-am făcut printre ei, ca ei să știe că eu sunt DOMNUL.

³ Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și i-au spus: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Până când vei refuza să te umilești înaintea mea? Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

⁴ Altfel, dacă refuzi să lași poporul meu să plece, iată, mâine voi aduce lăcustele în cuprinsul tău;

⁵ Și ele vor acoperi fața pământului, ca nimeni să nu poată vedea pământul; și ele vor mânca rămășița a ceea ce a scăpat, care ți-a rămas de la grindină, și vor mânca fiecare copac care crește pentru tine din câmp;

⁶ Și ele vor umple casele tale și casele tuturor servitorilor tăi și casele tuturor egiptenilor, ceea ce nici părinții tăi, nici părinții părinților tăi nu au

văzut, din ziua de când au fost pe pământ până în această zi. Și s-a întors și a ieșit de la Faraon.

⁷ Și servitorii lui Faraon i-au spus: Până când acest om va fi o cursă pentru noi? Lasă bărbații să plece, ca să servească pe DOMNUL Dumnezeul lor; încă nu știi că Egiptul este distrus?

⁸ Și Moise și Aaron au fost aduși din nou la Faraon; iar el le-a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI Dumnezeul vostru; dar cine sunt cei ce vor merge?

⁹ Și Moise a spus: Vom merge cu tinerii noștri și cu bătrânii noștri, cu fiii noștri și cu ficele noastre, cu turmele noastre și cu cirezile noastre vom merge, pentru că trebuie să ținem o sărbătoare DOMNULUI.

¹⁰ Iar el le-a spus: DOMNUL să fie astfel cu voi, precum o să vă las să plecați și micuții voștri; vedeți că răul este înaintea voastră.

¹¹ Nu așa: duceți-vă acum, cei ce sunteți bărbați, și serviți DOMNULUI; căci aceasta ați dorit. Și au fost alungați din prezența lui Faraon.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste țara Egiptului pentru lăcuste, pentru ca ele să urce peste țara Egiptului și să mănânce fiecare iarbă a pământului, tot ce grindina a lăsat.

¹³ Și Moise și-a întins toiagul asupra țării Egiptului și DOMNUL a adus un vânt de est peste țară toată ziua aceea și toată noaptea; și când a fost dimineață, vântul de est a adus lăcustele.

¹⁴ Și lăcustele au urcat peste toată țara Egiptului și s-au așezat foarte apăsătoare în tot cuprinsul Egiptului; înaintea lor nu au fost astfel de lăcuste ca ele, nici după ele nu vor fi asemenea.

15 Căci ele au acoperit fața întregului pământ, așa că țara s-a întunecat; și au mâncat fiecare iarbă a pământului și tot rodul pomilor pe care grindina i-a lăsat; și nu a rămas niciun lucru verde în copaci, sau în ierburile câmpului, prin toată țara Egiptului.

16 Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron în grabă și a spus: Eu am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeuul vostru și împotriva voastră.

17 De aceea acum iartă, te rog, păcatul meu numai de această dată și rugați pe DOMNUL Dumnezeuul vostru să îndepărteze de la mine numai această moarte.

18 Și a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.

19 Și DOMNUL a întors un vânt foarte puternic din vest, care a îndepărtat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie; nu a rămas nicio lăcustă în tot cuprinsul Egiptului.

20 Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, așa că a refuzat să lase copiii lui Israel să plece.

21 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie întuneric peste țara Egiptului, un întuneric care să poată fi pipăit.

22 Și Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric gros în toată țara Egiptului trei zile.

23 Nu s-au văzut unul pe altul, nici nu s-a ridicat vreunul din locul lui pentru trei zile; dar toți copiii lui Israel au avut lumină în locuințele lor.

24 Și Faraon a chemat pe Moise și a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI; numai turmele voastre și cirezile voastre să rămână aici; micuții voștri să meargă de asemenea cu voi.

25 Și Moise a spus: Tu trebuie să ne dai de

asemenea sacrificii și ofrande arse, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeu nostru.

²⁶ Vitele noastre de asemenea vor merge cu noi, nicio copită nu va rămâne, pentru că dintre ele trebuie să luăm pentru a servi DOMNULUI Dumnezeu nostru; și nu știm cu ce trebuie să servim pe DOMNUL, până ce nu mergem acolo.

²⁷ Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, iar el a refuzat să îi lase să plece.

²⁸ Și Faraon i-a spus: Du-te de la mine, ia seama la tine însuși; să nu mai vezi fața mea, pentru că în ziua când vei vedea fața mea vei muri.

²⁹ Iar Moise a spus: Tu ai vorbit bine, nu voi mai vedea fața ta.

11

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Totuși voi aduce încă o plagă peste Faraon și peste Egipt; după aceea vă va lăsa să plecați de aici; când vă va lăsa să plecați, cu adevărat vă va arunca afară de aici de tot.

² Vorbește acum în urechile poporului și fiecare bărbat să împrumute de la vecinul lui și fiecare femeie de la vecina ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur.

³ Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor. Mai mult, bărbatul Moise a fost foarte mare în țara Egiptului, înaintea ochilor servitorilor lui Faraon și înaintea ochilor poporului.

⁴ Și Moise a spus: Astfel vorbește DOMNUL: Spre miezul nopții voi ieși în mijlocul Egiptului.

⁵ Și toți întâii născuți în țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon care șade pe tronul lui,

chiar până la întâiul născut al servitoarei care este în spatele morii; și toți întâii născuți ai animalelor.

⁶ Și va fi un mare strigăt prin toată țara Egiptului, așa cum nu a fost niciunul asemenea lui, nici nu va mai fi unul asemenea lui.

⁷ Dar împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel niciun câine nu își va mișca limba, împotriva omului sau animalului, ca să știți că DOMNUL face deosebire între egipteni și Israel.

⁸ Și toți acești servitori ai tăi vor coborî la mine și mi se vor prosterna, spunând: Ieși afară și tot poporul care te urmează, și după aceasta voi ieși. Și el a ieșit de la Faraon într-o mare mânie.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Faraon nu vă va da ascultare, ca minunile mele să fie înmulțite în țara Egiptului.

¹⁰ Și Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, ca el să refuze să lase copiii lui Israel să plece din țara sa.

12

¹ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului, spunând:

² Această lună va fi pentru voi începutul lunilor; aceasta va fi prima lună a anului pentru voi.

³ Vorbiți întregii adunări a lui Israel, spunând: În ziua a zecea a acestei luni își vor lua un miel, fiecare bărbat, conform cu casa părinților lor, un miel pentru o casă;

⁴ Și dacă este casa prea mică pentru acest miel, să îl ia și vecinul său de lângă casa lui conform cu

numărul sufletelor; fiecare conform cu mâncarea lui să vă faceți socoteala pentru miel.

⁵ Mielul vostru să fie fără cusur, o parte bărbătească de un an; să îl luați dintre oi sau dintre capre;

⁶ Și să îl păstrați până în a paisprezecea zi a lunii acesteia; și întreagă mulțimea adunării lui Israel să îl înjunghie seara.

⁷ Și să ia din acest sânge și să lovească sângele pe cei doi ușori și pe pragul de sus al ușii caselor, în care îl vor mânca.

⁸ Și să mănânce carnea în acea noapte, friptă cu foc și azime; și cu ierburi amare să îl mănânce.

⁹ Nu îl mâncați crud, nici fiert de loc în apă, ci fript cu foc; capul lui cu picioarele lui și cu măruntaiele lui.

¹⁰ Și să nu lăsați nimic să rămână din el până dimineța; și ceea ce rămâne din el până dimineța să îl ardeți cu foc.

¹¹ Și astfel să îl mâncați; cu coapsele voastre încinse, sandalele voastre în picioarele voastre și toiagul vostru în mâna voastră; și să îl mâncați în grabă; acesta este paștele DOMNULUI.

¹² Pentru că voi trece prin țara Egiptului în această noapte și voi lovi pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, deopotrivă om și animal; și împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului voi face judecată: Eu sunt DOMNUL.

¹³ Și sângele vă va fi semn pe casele unde voi sunteți; și când eu văd sângele, voi trece peste voi; și când lovesc țara Egiptului, plaga nu va fi peste voi, ca să vă nimicească.

¹⁴ Și această zi să vă fie pentru amintire; și să

o țineți ca sărbătoare DOMNULUI prin toate generațiile voastre; să o țineți ca sărbătoare printr-o rânduială pentru totdeauna.

¹⁵ Șapte zile să mâncați azime; chiar din prima zi să scoateți dospeala afară din casele voastre, pentru că oricine mănâncă pâine dospită din prima zi până în a șaptea zi, acel suflet va fi stârpit din Israel.

¹⁶ Și în prima zi să fie o adunare solemnă sfântă și în a șaptea zi să fie adunare solemnă sfântă pentru voi; niciun fel de lucrare să nu fie făcută în ele, în afară de ceea ce fiecare om trebuie să mănânce, numai aceasta să fie făcută de voi.

¹⁷ Și să țineți sărbătoarea azimelor; căci în chiar această zi eu am scos oștirile voastre din țara Egiptului; de aceea să țineți această zi în generațiile voastre printr-o rânduială pentru totdeauna.

¹⁸ În prima lună, în a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până în a douăzeci și una zi a lunii, seara.

¹⁹ Șapte zile să nu se găsească dospeală în casele voastre, pentru că oricine mănâncă ceea ce este dospit, chiar acel suflet va fi stârpit din adunarea lui Israel, fie el dintre străini, fie născut în țară.

²⁰ Să nu mâncați nimic dospit; în toate locuințele voastre să mâncați azime.

²¹ Atunci Moise a trimis după toți bătrânii lui Israel și le-a spus: Alegeți și luați-vă un miel conform familiilor voastre și înjunghiați paștele.

²² Și să luați un mănunchi de isop și înmuați-l în sângele care este în strachină și loviți pragul de sus și cei doi ușori cu sângele care este în strachină; și niciunul din voi să nu iasă la intrarea casei sale până dimineața.

23 Pentru că DOMNUL va trece să lovească egiptenii; și când vede sângele pe pragul de sus și pe cei doi ușori, DOMNUL va trece peste ușă și nu va permite nimicitorului să intre în casele voastre să lovească.

24 Și să țineți acest lucru ca rânduială pentru tine și pentru fiii tăi pentru totdeauna.

25 Și se va întâmpla, când veți fi venit în țara pe care DOMNUL v-o va da, conform cu ce a promis, că veți ține acest serviciu.

26 Și se va întâmpla, când copiii voștri vă vor spune: Ce înseamnă acest serviciu pentru voi?

27 Că voi să spuneți: Acesta este sacrificiul paștelui DOMNULUI, care a trecut peste casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit egiptenii și a eliberat casele noastre. Și poporul a plecat capul și s-a închinat.

28 Și copiii lui Israel au plecat și au făcut așa cum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, astfel au făcut ei.

29 Și s-a întâmplat, că la miezul nopții, DOMNUL a lovit tot întâiul născut în țara Egiptului, de la întâiul născut al Faraonului, care ședea pe tronul lui, până la întâiul născut al celui captiv care era în închisoare, și tot întâiul născut al vitelor.

30 Și Faraon s-a sculat noaptea, el și toți servitorii săi și toți egiptenii; și a fost un mare strigăt în Egipt, pentru că nu a fost casă unde să nu fie un mort.

31 Și el a trimis după Moise și Aaron noaptea și a spus: Ridicați-vă și ieșiți din poporul meu, deopotrivă voi și copiii lui Israel; și mergeți, serviți pe DOMNUL, așa cum ați spus.

32 De asemenea luați turmele voastre și cirezile

voastre, așa cum ați spus; și plecați; și de asemenea binecuvântați-mă.

³³ Și egiptenii erau stăruitori asupra poporului, ca să îi trimită afară din țară în grabă; căci spuneau: Noi toți vom muri.

³⁴ Și oamenii au luat aluatul lor înainte ca acesta să fie dospit, covețile lor fiind legate în hainele lor pe umerii lor.

³⁵ Și copiii lui Israel au făcut conform cuvântului lui Moise; și au luat de la egipteni bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine;

³⁶ Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor, așa că le-au împrumutat astfel de lucruri precum au cerut. Și au prădat pe egipteni.

³⁷ Și copiii lui Israel au călătorit de la Ramses la Sucot, în jur de șase sute de mii, pe jos, care erau bărbați, în afară de copii.

³⁸ Și o mulțime amestecată s-a urcat de asemenea împreună cu ei; și turme și cirezi, chiar foarte multe vite.

³⁹ Și au copt turte nedospite din aluatul pe care l-au scos din Egipt, căci acesta nu era dospit, pentru că au fost aruncați afară din Egipt și nu puteau întârzia, nici nu și-au pregătit merinde.

⁴⁰ Și locuirea temporară a copiilor lui Israel, care au locuit în Egipt, a fost de patru sute și treizeci de ani.

⁴¹ Și s-a întâmplat la sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, în chiar aceeași zi s-a întâmplat, că toate oștirile DOMNULUI au ieșit din țara Egiptului.

⁴² Aceasta este o noapte de ținut pentru DOMNUL pentru scoaterea lor din țara Egiptului;

aceasta este cea noapte a DOMNULUI pentru a fi ținută de toți copiii lui Israel în generațiile lor.

⁴³ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Aceasta este rânduiala paștelui: Niciun străin nu va mânca din ea;

⁴⁴ Dar servitorul fiecăruia care este cumpărat cu bani, după ce l-ai circumcis, atunci va mânca din ea.

⁴⁵ Un locuitor temporar și un servitor angajat nu vor mânca din ea.

⁴⁶ Într-o singură casă va fi ea mâncată; să nu aduci nimic din cea carne afară din casă; nici să nu îi zdrobiți vreun os.

⁴⁷ Toată adunarea lui Israel să o țină.

⁴⁸ Și când un străin va locui temporar cu tine și vei ține paștele DOMNULUI, toți cei ai lui de parte bărbătească să fie circumciși și apoi lasă-l să se apropie și să o țină; și va fi ca unul ce este născut în țară: pentru că niciunul necircumcis nu va mânca din ea.

⁴⁹ O singură lege va fi pentru cel născut în țară și pentru străinul ce locuiește temporar printre voi.

⁵⁰ Astfel au făcut toți copiii lui Israel; precum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, așa au făcut.

⁵¹ Și s-a întâmplat, în chiar aceeași zi, că DOMNUL a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului conform armatelor lor.

13

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

² Sfințiți-mi pe fiecare întâi născut, pe oricine deschide pântecul printre copiii lui Israel, deopotrivă al omului și al vitei: acesta este al meu.

³ Și Moise a spus poporului: Amintiți-vă această zi, în care ați ieșit din Egipt, din casa robiei, pentru că prin tăria mâinii DOMNUL v-a scos din acest loc: nu se va mânca pâine dospită.

⁴ Astăzi ați ieșit în luna Abib.

⁵ Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaanitilor și a hitiților și a amoriților și a hiviților și a iebusiților, pe care el a jurat părinților tăi să ți-o dea, o țară în care curge lapte și miere, că în această lună vei ține acest serviciu.

⁶ Șapte zile să mănânci azime și în a șaptea zi să fie o sărbătoare pentru DOMNUL.

⁷ Azime să fie mâncate șapte zile; și să nu fie văzută pâine dospită la tine, nici nu va fi văzută dospeală cu tine în toate hotarele tale.

⁸ Și să arăți fiului tău în acea zi, spunând: Aceasta se face din cauza a ceea ce DOMNUL mi-a făcut când eu am ieșit afară din Egipt.

⁹ Și aceasta să îți fie ca semn pe mâna ta și pentru o amintire între ochii tăi, ca legea DOMNULUI să fie în gura ta, căci cu mână puternică DOMNUL te-a scos din Egipt.

¹⁰ De aceea ține această rânduială la timpul ei din an în an.

¹¹ Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaanitilor, precum a jurat părinților tăi și ți-o va da,

¹² Că vei pune deoparte pentru DOMNUL tot ceea ce deschide pânțele și fiecare întâi născut care vine de la un animal pe care îl ai; cei de parte bărbătească vor fi ai DOMNULUI.

¹³ Și pe fiecare întâi născut al unui măgar să îl răscumperi cu un miel; și dacă refuzi să îl

răscumperi, atunci să îi rupi gâtul; să îl răscumperi și pe fiecare întâi născut al omului dintre copiii tăi.

14 Și va fi, când fiul tău te va întreba în timpul care vine, spunând: Ce este aceasta? Că îi vei zice: DOMNUL ne-a scos cu mână tare din Egipt, din casa robiei:

15 Și s-a întâmplat, când Faraon se încăpățâna să ne lase să plecăm, că DOMNUL a ucis pe toți întâi-născuți din țara Egiptului, deopotrivă întâi-născuți ai oamenilor și întâi-născuți ai animalelor; de aceea eu sacrific DOMNULUI tot ceea ce deschide pântecul, fiind de parte bărbătească; dar pe toți întâi-născuți ai copiilor mei îi răscumpăr.

16 Și va fi ca semn pe mâna ta și ca fruntarii între ochii tăi; căci prin puterea mâinii DOMNUL ne-a scos din Egipt.

17 Și s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea țării filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască văzând război și să se întoarcă în Egipt;

18 Ci Dumnezeu a condus poporul pe calea pustiei Mării Roșii; și copiii lui Israel au urcat înarmați din Egipt.

19 Și Moise a luat oasele lui Iosif cu el, pentru că acesta luase jurământ copiilor lui Israel, spunând: Dumnezeu cu adevărat vă va vizita; și veți urca cu voi oasele mele de aici.

20 Și au început călătoria lor de la Sucot și au așezat tabără în Etam, în marginea pustiei.

21 Și DOMNUL a mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, pentru a le conduce calea; și noaptea

într-un stâlp de foc, pentru a le dea lumină; pentru a merge zi și noapte;

²² El nu a depărtat stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

14

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

² Vorbește copiilor lui Israel, să se întoarcă și să își așeze tabăra înaintea de Pi-Hahiroț, între Migdol și mare, înaintea de Baal-Țefon; înaintea acestuia vă veți așeza tabăra, lângă mare.

³ Pentru că Faraon va spune despre copiii lui Israel: Ei s-au încurcat în țară, pustia i-a cuprins.

⁴ Și voi împietri inima lui Faraon, astfel că îi va urmări; și voi fi onorat prin Faraon și prin toată oștirea lui; ca Egiptenii să știe că eu sunt DOMNUL. Și au făcut așa.

⁵ Și i s-a spus împăratului Egiptului că poporul a fugit; și inima lui Faraon și a servitorilor săi s-a întors împotriva poporului și au spus: De ce am făcut aceasta, lăsând pe Israel să plece de la servirea noastră?

⁶ Și el și-a pregătit carul și a luat poporul său cu el;

⁷ Și a luat șase sute de care alese și toate carele Egiptului și căpetenii peste fiecare din ele.

⁸ Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și a urmărit pe copiii lui Israel; și copiii lui Israel au ieșit cu mână înaltă.

⁹ Dar Egiptenii i-au urmărit, toți caii și carele lui Faraon și călăreții lui și oștirea lui și i-a ajuns, așezând tabăra lângă mare, în apropiere de Pi-Hahiroț, înaintea de Baal-Țefon.

10 Și când Faraon s-a apropiat, copiii lui Israel și-au ridicat ochii și, iată, egiptenii mășăluiau după ei; și au fost grozav de înspăimântați; și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.

11 Și i-au spus lui Moise: Pentru că nu sunt morminte în Egipt ne-ai luat tu pentru a muri în pustie? Pentru ce te-ai purtat astfel cu noi, pentru a ne scoate din Egipt?

12 Nu este acesta cuvântul pe care ți l-am spus în Egipt, zicând: Lasă-ne în pace, să servim egiptenilor? Pentru că ar fi fost mai bine să servim egiptenilor, decât să murim în pustie.

13 Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, stați liniștiți și veți vedea salvarea DOMNULUI, pe care el v-o va arăta astăzi; căci egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, nu îi veți mai vedea niciodată, pentru totdeauna.

14 DOMNUL va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți.

15 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pentru ce strigi către mine? Vorbește copiilor lui Israel să meargă înainte;

16 Dar ridică-ți toiagul și întinde-ți mâna peste mare și despică-o; și copiii lui Israel vor merge pe uscat prin mijlocul mării.

17 Și eu, iată, eu voi împietri inimile egiptenilor și îi vor urmări; și îmi voi aduce onoare prin Faraon și prin toată oștirea sa, prin carele sale și prin călăreții săi.

18 Și egiptenii vor ști că eu sunt DOMNUL, când mi-am adus onoare prin Faraon, prin carele sale și prin călăreții săi.

19 Și îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea

taberei lui Israel, s-a mutat și s-a dus în spatele lor; și stâlpul de nor s-a mutat de dinaintea feței lor și a stat în spatele lor;

²⁰ Și a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel; și a fost un nor și întuneric pentru ei, dar dădea lumină noaptea pentru aceștia; așa că nu s-au apropiat unii de alții toată noaptea.

²¹ Și Moise și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL a făcut ca marea să meargă înapoi printr-un puternic vânt din est toată noaptea aceea și a făcut marea pământ uscat și apele au fost despicate.

²² Și copiii lui Israel au mers în mijlocul mării pe pământ uscat; și apele le erau un zid pe partea dreaptă a lor și pe partea stângă a lor.

²³ Și egiptenii i-au urmărit și au intrat după ei în mijlocul mării, toți caii lui Faraon, carele sale și călăreții săi.

²⁴ Și s-a întâmplat, că în garda dimineții, DOMNUL a privit spre oștirea egiptenilor prin stâlpul de foc și de nor și a tulburat oștirea egiptenilor.

²⁵ Și a scos roțile de la carele lor, ca ei să le conducă cu greutate; așa că egiptenii au spus: Să fugim de la fața lui Israel, pentru că DOMNUL luptă pentru ei împotriva egiptenilor.

²⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste mare, ca apele să vină înapoi peste egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor.

²⁷ Și Moise și-a întins mâna peste mare și marea s-a întors la puterea ei când a apărut dimineața; și egiptenii au fugit de dinaintea acesteia; și DOMNUL a doborât pe egipteni în mijlocul mării.

²⁸ Și apele s-au întors și au acoperit carele și

călăreții, chiar toată oștirea lui Faraon care a intrat în mare după ei; nu a rămas nici măcar unul dintre ei.

²⁹ Dar copiii lui Israel au umblat pe pământ uscat în mijlocul mării; și apele le erau un zid de partea lor dreaptă și de partea lor stângă.

³⁰ Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi din mâna egiptenilor; și Israel a văzut egiptenii morți pe țărmul mării.

³¹ Și Israel a văzut acea măreață lucrare pe care DOMNUL a făcut-o asupra egiptenilor; și poporul s-a temut de DOMNUL și l-a crezut pe DOMNUL și pe servitorul său Moise.

15

¹ Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat această cântare DOMNULUI și au spus, zicând: Voi cânta DOMNULUI, pentru că a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.

² DOMNUL este tăria și cântarea mea și el a devenit salvarea mea; el este Dumnezeul meu și îi voi pregăti o locuință; Dumnezeul tatălui meu și îl voi înălța.

³ DOMNUL este un bărbat de război; DOMNUL este numele său.

⁴ Carele lui Faraon și oștirea lui le-a aruncat în mare; aleșii lui căpetenii de asemenea sunt înecați în Marea Roșie.

⁵ Adâncurile i-au acoperit; s-au scufundat în adâncuri ca o piatră.

⁶ Dreapta ta, DOAMNE, a devenit glorioasă în putere; dreapta ta, DOAMNE, a zdrobit în bucăți dușmanul.

⁷ Și în măreția maiestății tale ai doborât pe cei ce s-au ridicat împotriva ta; ai trimis înainte furia ta, care i-a mistuit ca pe miriște.

⁸ Și cu pufnirea suflării nărilor tale apele s-au adunat, potopurile au stat drept ca o movilă și adâncurile s-au închegat în inima mării.

⁹ Dușmanul a spus: Voi urmări, voi ajunge, voi împărți prada; îmi voi sătura pofta cu ei; îmi voi trage sabia, mâna mea îi va nimici.

¹⁰ Tu ai suflat cu suflarea ta, marea i-a acoperit; s-au scufundat ca plumb în apele puternice.

¹¹ Cine este asemenea ție, DOAMNE, printre dumnezei? Cine este asemenea ție, glorios în sfințenie, înspăimântător în laude, făcând minuni?

¹² Tu ai întins mâna ta dreaptă, pământul i-a înghițit.

¹³ În mila ta ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat; i-ai călăuzit în puterea ta la sfânta ta locuință.

¹⁴ Poporul va auzi și se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii Palestinei.

¹⁵ Atunci conducătorii Edomului vor fi uimiți; bărbații tari ai Moabului, tremurând îi vor apuca; toți locuitorii din Canaan se vor topi.

¹⁶ Spaimă și groază va cădea asupra lor; prin măreția brațului tău vor fi muți ca o piatră, până când trece poporul tău, DOAMNE, până când trece poporul, pe care tu l-ai cumpărat.

¹⁷ Tu îi vei aduce înăuntru și îi vei sădi în muntele moștenirii tale, în locul, DOAMNE, pe care l-ai făcut pentru tine pentru a locui în el, în Sanctuar, DOAMNE, pe care mâinile tale l-au întemeiat.

18 DOMNUL va domni pentru totdeauna și întotdeauna.

19 Căci calul lui Faraon a intrat cu carele lui și cu călăreții lui în mare și DOMNUL a adus înapoi apele mării peste ei; dar copiii lui Israel au mers pe pământ uscat în mijlocul mării.

20 Și Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat o tamburină în mâna ei; și toate femeile au ieșit după ea cu tamburine și cu dansuri.

21 Și Miriam le-a răspuns: Cântați DOMNULUI, pentru că el a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.

22 Astfel Moise a adus pe Israel de la Marea Roșie și au ieșit în pustia Șur; și au mers trei zile în pustie și nu au găsit apă.

23 Și când au ajuns la Mara, nu puteau bea din apele din Mara, fiindcă erau amare; de aceea i s-a pus numele Mara.

24 Și poporul a cântit împotriva lui Moise, spunând: Ce vom bea?

25 Și el a strigat către DOMNUL; și DOMNUL i-a arătat un pom, pe care, când l-a aruncat în ape, apele s-au făcut dulci; acolo le-a făcut un statut și o rânduială și acolo i-a încercat,

26 Și a spus: Dacă vei da ascultare cu toată atenția la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău și vei face ceea ce este drept înaintea ochilor lui și vei deschide urechea la poruncile lui și vei ține toate statutele lui, nu voi pune peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am adus peste egipteni; căci eu sunt DOMNUL care te vindecă.

27 Și au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece fântâni de apă și șaptezeci de palmieri; și au așezat

tabăra acolo lângă ape.

16

¹ Și au pornit de la Elim și toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia lui Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a celei de a doua luni după ieșirea lor din țara Egiptului.

² Și toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și Aaron în pustie;

³ Și copiii lui Israel le-au spus: Mai bine am fi murit prin mâna DOMNULUI în țara Egiptului, când stăteam lângă oalele cu carne și când mâncam pâine pe săturate, pentru că ne-ați scos în această pustie să ucideți această toată adunare cu foamete.

⁴ Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, voi face să plouă pâine din cer pentru voi; și poporul va ieși și va aduna o anumită cantitate în fiecare zi, ca să îi încerc, dacă vor umbla în legea mea, sau nu.

⁵ Și se va întâmpla, că în a șasea zi vor pregăti ceea ce aduc înăuntru; și aceasta va fi de două ori mai mult decât adună zilnic.

⁶ Și Moise și Aaron le-au spus tuturor copiilor lui Israel: Seara, veți cunoaște că DOMNUL v-a scos din țara Egiptului;

⁷ Și dimineața, veți vedea gloria DOMNULUI; pentru aceea că el aude cârtirile voastre împotriva DOMNULUI; și ce suntem noi ca să cârtiți împotriva noastră?

⁸ Și Moise a spus: Când DOMNUL va da carne să mâncați seara și dimineața pâine pe săturate, va fi semn că DOMNUL aude cârtirile voastre pe care le

cârțiți împotriva lui; și ce suntem noi? Cârțirile voastre nu sunt împotriva noastră, ci împotriva DOMNULUI.

⁹ Și Moise i-a zis lui Aaron: Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: Apropiati-vă înaintea DOMNULUI; fiindcă el a auzit cârțirile voastre.

¹⁰ Și s-a întâmplat, pe când Aaron vorbea întregii adunări a copiilor lui Israel, că au privit spre pustie și, iată, gloria DOMNULUI a apărut în nor.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

¹² Am auzit cârțirile copiilor lui Israel. Vorbește-le, zicând: Veți mânca seara carne și dimineața veți fi săturați cu pâine; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

¹³ Și s-a întâmplat, că seara prepelițele au venit și au acoperit tabăra; și dimineața roua era întinsă de jur împrejurul oștirii.

¹⁴ Și după ce roua care era întinsă s-a ridicat, iată, pe fața pustiei era ceva mărunț rotund, mic, precum bruma pe pământ.

¹⁵ Și când copiii lui Israel au văzut-o, au spus unul altuia: Aceasta este mană, pentru că nu știau ce era. Și Moise le-a spus: Aceasta este pâinea pe care DOMNUL v-a dat-o să mâncați.

¹⁶ Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit: Adunați din ea, fiecare conform cu mâncarea lui, un omer pentru fiecare om, conform cu numărul persoanelor voastre; luați fiecare pentru cei care sunt în corturile lui.

¹⁷ Și copiii lui Israel au făcut așa și au adunat, unii mai mult, unii mai puțin.

¹⁸ Și când au măsurat-o cu un omer, cel ce adunase mult nu avea nimic peste și cel ce a

adunat puțin nu avea lipsă; au adunat fiecare conform cu mâncarea lui.

¹⁹ Și Moise a spus: Să nu lase nimeni din aceasta până dimineața.

²⁰ Totuși nu au dat ascultare lui Moise; ci unii dintre ei au lăsat din aceasta până dimineața și a făcut viermi și s-a împuțit; și Moise s-a înfuriat pe ei.

²¹ Și au adunat-o în fiecare dimineață, fiecare conform cu mâncarea lui; și când soarele se înfierbânta, atunci se topea.

²² Și s-a întâmplat, că în a șasea zi au adunat de două ori mai multă pâine, doi omeri pentru un om; și toți conducătorii adunării au venit și i-au spus lui Moise.

²³ Iar el le-a spus: Aceasta este ceea ce DOMNUL a spus: Mâine este odihna sfântului sabat către DOMNUL; coaceți ceea ce aveți să coaceți astăzi și fierbeți ce aveți să fierbeți; și ce rămâne peste, puneți deoparte pentru voi ca să se păstreze până dimineața.

²⁴ Și au pus-o deoparte până dimineața, precum Moise a poruncit; și nu s-a împuțit, nici nu a fost vreun vierme în ea.

²⁵ Și Moise a spus: Mâncați-o astăzi; căci astăzi este un sabat către DOMNUL; astăzi nu o veți găsi în câmp.

²⁶ Șase zile o veți aduna; dar în ziua a șaptea, care este sabatul, nu va fi nimic în ea.

²⁷ Și s-a întâmplat, că au ieșit unii dintre oameni în ziua a șaptea să adune și nu au găsit nimic.

²⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când veți refuza să țineți poruncile mele și legile mele?

²⁹ Vedeți, pentru că DOMNUL v-a dat sabatul, de

aceea vă dă în ziua a șasea pâinea pentru două zile; stați fiecare om la locul lui, să nu iasă nimeni din locul lui în ziua a șaptea.

³⁰ Așa că poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.

³¹ Și casa lui Israel a pus numele acesteia, Mana; și era asemănătoare seminței de coriandru, albă; și gustul era asemănător turtei făcute cu miere.

³² Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL îl poruncește: Umpleți un omer cu aceasta pentru a fi păstrată pentru generațiile voastre; ca ei să vadă pâinea cu care v-am hrănit în pustie, când v-am scos din țara Egiptului.

³³ Și Moise i-a spus lui Aaron: Ia un vas și pune un omer plin cu mană în el și așază-l înaintea DOMNULUI, pentru a fi păstrat pentru generațiile voastre.

³⁴ Așa cum DOMNUL a poruncit lui Moise, așa Aaron l-a așezat înaintea Mărturieii, pentru a fi păstrat.

³⁵ Și copiii lui Israel au mâncat mana patruzeci de ani, până ce au ajuns într-o țară locuită; au mâncat mană, până ce au ajuns la granițele țării lui Canaan.

³⁶ Și un omer este a zecea parte dintr-o efă.

17

¹ Și toată adunarea copiilor lui Israel a călătorit de la pustia lui Sin, după călătoriile lor, conform poruncii DOMNULUI, și au așezat tabăra în Refidim; și nu a fost apă pentru popor să bea.

² De aceea poporul s-a certat cu Moise și a spus: Dă-ne apă să bem. Și Moise le-a zis: De ce vă certăți cu mine? Pentru ce îl ispitiți pe DOMNUL?

³ Și poporul era însetat de apă acolo; și poporul a cârtit împotriva lui Moise și a spus: Pentru ce ne-ai scos afară din Egipt, ca să ne ucizi pe noi și copiii noștri și vitele noastre, prin sete?

⁴ Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Ce să fac acestui popor? Ei sunt aproape gata să măucidă cu pietre.

⁵ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te.

⁶ Iată, voi sta înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei lovi stânca și din ea va ieși apă, ca poporul să bea. Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.

⁷ Și el a pus numele aceluia loc, Masa și Meriba, din cauza certii copiilor lui Israel și din cauză că au ispitit pe DOMNUL, spunând: Este DOMNUL printre noi, sau nu?

⁸ Atunci Amalec a venit și a luptat cu Israel în Refidim.

⁹ Și Moise i-a spus lui Iosua: Alege bărbați pentru noi și ieși, luptă cu Amalec; mâine voi sta în vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.

¹⁰ Așa că Iosua a făcut precum Moise i-a spus și a luptat cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au urcat până în vârful dealului.

¹¹ Și s-a întâmplat, când Moise își ridică mâna, învingea Israel; și când el își lăsa jos mâna, învingea Amalec.

¹² Dar mâinile lui Moise erau grele; și au luat o piatră și au pus-o sub el, iar el a șezut pe ea; și Aaron și Hur i-au ținut ridicate mâinile, unul pe o

parte și celălalt pe cealaltă parte; și mâinile lui au fost neclintite până la apusul soarelui.

¹³ Și Iosua l-a învins pe Amalec și poporul lui cu tăișul sabiei.

¹⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie aceasta ca amintire într-o carte și repetă în urechile lui Iosua, pentru că voi șterge cu desăvârșire amintirea lui Amalec de sub ceruri.

¹⁵ Și Moise a zidit un altar și i-a pus numele acestuia Iehova-Nisi;

¹⁶ Și a spus: Pentru că DOMNUL a jurat că DOMNUL va avea război cu Amalec din generație în generație.

18

¹ Când Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit despre tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Moise și pentru Israel, poporul său, și că DOMNUL a scos pe Israel din Egipt,

² Atunci Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, soția lui Moise, după ce el a trimis-o înapoi,

³ Și pe cei doi fii ai ei, dintre care numele unuia era Gherșom, pentru că a spus el: Am fost străin într-o țară străină;

⁴ Și numele celuilalt era Eliezer, pentru că Dumnezeuul tatălui meu, a spus el, a fost ajutorul meu și m-a eliberat de sabia Faraonului.

⁵ Și Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii lui și cu soția lui la Moise în pustie, unde își așezase tabăra la muntele lui Dumnezeu;

⁶ Și i-a spus lui Moise: Eu, Ietro, socrul tău, am venit la tine și soția ta și cei doi fii ai ei cu ea.

⁷ Și Moise a ieșit să întâlnească pe socrul său și s-a prosternat și l-a sărutat; și s-au întrebat unul pe celălalt despre bunăstarea lor; și au intrat în cort.

⁸ Și Moise a istorisit socrului său tot ceea ce DOMNUL a făcut lui Faraon și egiptenilor de dragul lui Israel și toată durerea care a venit peste ei pe cale și cum DOMNUL i-a eliberat.

⁹ Și Ietro s-a bucurat pentru toată bunătatea pe care DOMNUL o făcuse lui Israel, pe care el l-a eliberat din mâna egiptenilor.

¹⁰ Și Ietro a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care te-a eliberat din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, care a eliberat poporul de sub mâna egiptenilor.

¹¹ Acum știu că DOMNUL este mai mare decât toți dumnezeii, pentru că în lucrul în care s-au purtat cu mândrie, el a fost deasupra lor.

¹² Și Ietro, socrul lui Moise, a luat o ofrandă arsă și sacrificii pentru Dumnezeu, și Aaron a venit și toți bătrânii lui Israel, pentru a mânca pâine cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu.

¹³ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat în picioare lângă Moise de dimineața până seara.

¹⁴ Și când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el poporului, a spus: Ce este acest lucru pe care tu îl faci poporului? De ce șezi tu singur și tot poporul stă în picioare lângă tine de dimineața până seara?

¹⁵ Și Moise i-a spus socrului său: Deoarece oamenii vin la mine să întrebe pe Dumnezeu;

¹⁶ Când au ceva de judecat, ei vin la mine; și judec între unul și celălalt și le fac cunoscute statutele lui Dumnezeu și legile lui.

17 Și socrul lui Moise i-a spus: Lucrul pe care îl faci nu este bun.

18 Cu adevărat te vei epuiza, deopotrivă tu și acest popor care este cu tine, pentru că acest lucru este prea greu pentru tine; nu ești în stare să îl împlinești singur.

19 Dă ascultare acum vocii mele, îți voi da sfat și Dumnezeu va fi cu tine: Fii pentru popor înaintea lui Dumnezeu, ca să aduci cauzele lor lui Dumnezeu;

20 Și învață-i rânduieli și legi și arată-le calea în care trebuie să umble și lucrarea pe care trebuie să o facă.

21 Mai mult, caută din tot poporul bărbați capabili, care se tem de Dumnezeu, bărbați ai adevărului, urând lăcomia; și pune-i peste ei, pentru a fi conducători a mii și conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci;

22 Și ei să judece poporul în tot timpul; și să fie, că fiecare lucru mare îl vor aduce la tine, dar fiecare lucru mic îl vor judeca ei; așa va fi mai ușor pentru tine și vor purta povara împreună cu tine.

23 Dacă vei face acest lucru și Dumnezeu îți poruncește astfel, atunci vei fi în stare să înduri și tot acest popor va merge de asemenea la locul lui în pace.

24 Atunci Moise a dat ascultare vocii socrului său și a făcut tot ce a spus el.

25 Și Moise a ales bărbați capabili din tot Israelul și i-a făcut căpetenii peste popor, conducători a mii, conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci.

26 Și au judecat poporul în tot timpul, lucrurile

grele le aduceau la Moise, dar fiecare lucru mic îl judecau ei înșiși.

²⁷ Și Moise a lăsat pe socrul său să plece; și el a plecat pe calea lui în țara sa.

19

¹ În a treia lună după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în aceeași zi au ajuns în pustia Sinai.

² Și au plecat din Refidim și au ajuns la deșertul Sinai și au așezat tabăra în pustie; și acolo Israel a așezat tabăra înaintea muntelui.

³ Și Moise a urcat la Dumnezeu și DOMNUL l-a chemat de pe munte, spunând: Vorbește astfel casei lui Iacob și spune copiilor lui Israel:

⁴ Ați văzut ce am făcut egiptenilor și cum v-am purtat pe aripi de acvilă și v-am adus la mine.

⁵ Și acum, dacă veți asculta într-adevăr de vocea mea și veți ține legământul meu, atunci voi îmi veți fi un tezaur deosebit, peste toate popoarele, pentru că tot pământul este al meu.

⁶ Și îmi veți fi o împărăție de preoți și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.

⁷ Și Moise a venit și a trimis după bătrânii poporului și a pus înaintea fețelor lor toate aceste cuvinte pe care DOMNUL i le-a poruncit.

⁸ Și tot poporul a răspuns împreună și a spus: Vom face tot ceea ce a spus DOMNUL. Și Moise a dus înapoi cuvintele poporului la DOMNUL.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, vin la tine într-un nor gros, ca poporul să audă când vorbesc

cu tine și să te creadă pentru totdeauna. Și Moise a spus DOMNULUI cuvintele poporului.

¹⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te la popor și sfințește-i astăzi și mâine și să își spele hainele,

¹¹ Și să fie gata pentru a treia zi, pentru că în a treia zi DOMNUL va coborî înaintea ochilor întregului popor pe muntele Sinai.

¹² Și pune îngrădiri poporului de jur împrejur, spunând: Luați seama la voi înșivă, să nu urcați pe acest munte, sau să atingeți marginile acestuia, oricine atinge muntele va fi cu adevărat dat la moarte;

¹³ Nicio mână să nu îl atingă, căci va fi cu adevărat ucis cu pietre, sau străpuns; fie vită, fie om, nu va trăi; când trâmbița va suna lung, să se urce până la munte.

¹⁴ Și Moise a coborât de pe munte la popor și a sfințit poporul; iar ei și-au spălat hainele.

¹⁵ Și a spus poporului: Fiți pregătiți pentru a treia zi, nu vă apropiați de soțiile voastre.

¹⁶ Și s-a întâmplat, în a treia zi, dimineața, că au fost tunete și fulgere și un nor gros pe munte și sunetul trâmbiței foarte tare, așa că tot poporul care era în tabără a tremurat.

¹⁷ Și Moise a scos poporul din tabără pentru a se întâlni cu Dumnezeu; și au stat în picioare la poalele muntelui.

¹⁸ Și muntele Sinai fumega în întregime, din cauză că DOMNUL a coborât pe el în foc; și fumul lui se ridica asemenea fumului unui cuptor și întregul munte se cutremura grozav.

¹⁹ Și când sunetul trâmbiței a sunat lung și a crescut tot mai tare și mai tare, Moise a vorbit și

Dumnezeu i-a răspuns printr-o voce.

²⁰ Și DOMNUL a coborât pe muntele Sinai, pe vârful muntelui; și DOMNUL l-a chemat pe Moise sus pe vârful muntelui; și Moise a urcat.

²¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Coboară, poruncește poporului, ca nu cumva să răzbată la DOMNUL pentru a-l privi lung și mulți dintre ei să piară.

²² Și preoții de asemenea, care se apropie de DOMNUL, să se sfințească, pentru ca nu cumva DOMNUL să izbucnească asupra lor.

²³ Și Moise i-a spus DOMNULUI: Poporul nu poate urca la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit, spunând: Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l.

²⁴ Și DOMNUL i-a spus: Du-te, coboară-te și vei urca, tu și Aaron cu tine; dar nu lăsa preoții și poporul să răzbată pentru a urca la DOMNUL, ca nu cumva el să izbucnească asupra lor.

²⁵ Așa că Moise a coborât la popor și le-a vorbit.

20

¹ Și Dumnezeu a vorbit toate aceste cuvinte, spunând:

² Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, afară din casa robiei.

³ Să nu ai alți dumnezei în afară de mine.

⁴ Să nu îți faci niciun chip cioplit, sau vreo asemănare a oricărui lucru care este în cer deasupra, sau care este în pământ dedesubt, sau care este în apa de sub pământ;

⁵ Să nu te prosterni lor, nici să nu le servești, fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, sunt un

Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra generație a celor ce mă urăsc;

⁶ Și arătând milă la mii dintre cei ce mă iubesc și țin poruncile mele.

⁷ Să nu iei în deșert numele DOMNULUI Dumnezeuul tău, fiindcă DOMNUL nu îl va ține nevinovat pe cel ce ia în deșert numele lui.

⁸ Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfințești.

⁹ Lucrează șase zile și fă toată munca ta,

¹⁰ Dar a șaptea zi este sabatul DOMNULUI Dumnezeuul tău: în ea să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici vita ta, nici străinul tău care este înăuntrul porților tale;

¹¹ Căci în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ele și s-a odihnit în a șaptea zi, pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului și a sfințit-o.

¹² Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, ca zilele tale să fie lungi în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹³ Să nu ucizi.

¹⁴ Să nu comiți adulter.

¹⁵ Să nu furi.

¹⁶ Să nu aduci mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

¹⁷ Să nu poftești casa aproapelui tău, să nu poftești soția aproapelui tău, nici servitorul lui, nici servitoarea lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici orice lucru care este al aproapelui tău.

¹⁸ Și tot poporul a văzut tunetele și fulgerele

și sunetul trâmbiței și muntele fumegând; și când poporul a văzut acestea, s-au îndepărtat și au stat departe.

¹⁹ Și i-au spus lui Moise: Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să murim.

²⁰ Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a venit pentru a vă încerca și ca temerea lui să fie înaintea fețelor voastre, ca să nu păcătuiți.

²¹ Și poporul a stat departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul gros unde era Dumnezeu.

²² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: Ați văzut că am vorbit cu voi din cer.

²³ Nu faceți dumnezei de argint alături de mine, nici să nu vă faceți dumnezei de aur.

²⁴ Fă-mi un altar de pământ și sacrifică pe acesta ofrandele tale arse și ofrandele tale de pace, oile tale și boii tăi; în toate locurile unde voi pune amintirea numelui meu voi veni la tine și te voi binecuvânta.

²⁵ Și dacă îmi vei face un altar de piatră, să nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici unealta ta asupra acesteia, l-ai profanat.

²⁶ Nici nu urca pe trepte la altarul meu, ca să nu fie descoperită goliciunea ta pe acesta.

21

¹ Și acestea sunt judecățile pe care le vei pune înaintea lor.

² Dacă tu cumperi un servitor evreu, el va servi șase ani, și în anul al șaptelea va ieși liber pe gratis.

³ Dacă a intrat singur, va ieși singur; dacă a fost căsătorit, atunci soția lui va ieși cu el.

⁴ Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei vor fi ai stăpânului ei, iar el va ieși singur.

⁵ Și dacă servitorul va spune pe față: Iubesc pe stăpânul meu, pe soția mea și pe copiii mei; nu voi ieși liber;

⁶ Atunci stăpânul lui îl va duce la judecători; de asemenea îl va duce la ușă sau la ușorul ușii; și stăpânul lui să îi găurească urechea cu o sulă; și îi va servi pentru totdeauna.

⁷ Și dacă un bărbat își vinde fiica să fie servitoare, ea nu va ieși așa cum ies servitorii.

⁸ Dacă ea nu place stăpânului ei, care a logodit-o cu el, atunci el o va lăsa să fie răscumpărată; dar nu va avea nicio putere să o vândă unei națiuni străine, fiindcă s-a purtat înșelător cu ea.

⁹ Iar dacă el a logodit-o cu fiul său, el se va purta cu ea după obiceiul fiicelor.

¹⁰ Iar dacă îi ia o altă soție, mâncarea ei, haina ei și dreptul ei de soție, el nu le va micșora.

¹¹ Și dacă nu îi face acestea trei, atunci ea va ieși liberă, fără bani.

¹² Cel ce lovește un om și acesta moare, să fie cu siguranță dat la moarte.

¹³ Și dacă un bărbat nu stă la pândă, ci Dumnezeu îl dă pe acela în mâna lui, atunci îți voi rânduî un loc în care el să fugă.

¹⁴ Dar dacă un om vine cu intenție asupra aproapelui său ca să îlucidă cu vicleșug, ia-l de la altarul meu, ca el să moară.

15 Și cel ce lovește pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.

16 Și cel ce fură un om și îl vinde, sau dacă va fi găsit în mâna lui, să fie cu siguranță dat la moarte.

17 Și cel ce blestemă pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.

18 Și dacă oamenii se ceartă și unul lovește pe altul cu o piatră, sau cu pumnul și el nu moare, dar cade la pat,

19 Dacă el se ridică din nou și umblă pe afară sprijinit în toiagul său, atunci cel ce l-a lovit va fi achitat; numai că el va plăti pentru timpul lui pierdut și îi va face să fie complet vindecat.

20 Și dacă un bărbat lovește pe servitorul său, sau pe servitoarea sa, cu un toiag și acesta moare sub mâna lui, să fie cu siguranță pedepsit.

21 Cu toate acestea, dacă el continuă să trăiască o zi sau două, să nu fie pedepsit, pentru că el este banul lui.

22 Dacă oamenii se ceartă și rănesc o femeie însărcinată, așa încât rodul ei iese din ea și totuși nu urmează vătămare, el să fie pedepsit cu siguranță, conform cu ceea ce soțul femeii va așeza peste el; și va plăti așa cum judecătorii hotărăsc.

23 Și dacă urmează vreo vătămare, atunci vei da viață pentru viață,

24 Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25 Arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.

26 Și dacă un om lovește ochiul servitorului său, sau ochiul servitoarei sale, astfel încât acesta piere, îl va lăsa să plece liber pentru ochiul lui.

27 Și dacă îi zboară dintele servitorului său, sau dintele servitoarei sale, îl va lăsa să plece liber pentru dintele său.

28 Dacă un bou împunge un bărbat sau o femeie, astfel încât ei mor, atunci boul să fie cu siguranță ucis cu pietre iar carnea sa să nu fie mâncată; dar proprietarul boului să fie achitat.

29 Dar dacă boul era cunoscut mai demult că împunge cu coarneau lui și i-a fost făcut cunoscut proprietarului, iar acesta nu l-a ținut înăuntru și boul a ucis un bărbat sau o femeie, boul să fie ucis cu pietre și proprietarul lui de asemenea să fie dat la moarte.

30 Și dacă i se va impune o sumă de bani, atunci el va da pentru răscumpărarea vieții sale orice îi este impus.

31 Fie că boul a împuns un fiu, sau a împuns o fiică, îi va fi făcut conform cu această judecată.

32 Dacă boul va împinge un servitor sau o servitoare, proprietarul va da stăpânului lor treizeci de șekeli de argint și boul să fie ucis cu pietre.

33 Și dacă un om va deschide o groapă, sau dacă un om va săpa o groapă și nu o acoperă și un bou sau un măgar cade în ea,

34 Proprietarul gropii îl va plăti și va da bani proprietarului aceluia; și vita moartă va fi a lui.

35 Și dacă boul unui bărbat vatămă boul altuia, astfel încât moare, atunci vor vinde boul viu și vor împărți banii de la el; și boul mort de asemenea ei îl vor împărți.

36 Și dacă este cunoscut că acel bou obișnuia să împingă mai demult iar proprietarul lui nu l-a ținut înăuntru, el cu siguranță va plăti bou pentru bou; și

boul mort va fi al lui.

22

¹ Dacă un bărbat va fura un bou, sau o oaie și îl va ucide, sau îl va vinde; va restitui cinci boi pentru un bou și patru oi pentru o oaie.

² Dacă un hoț este găsit spărgând și este lovit așa că el moare, să nu se verse sânge pentru el.

³ Dacă soarele a răsărit deja peste el, să se verse sânge pentru el, pentru că el trebuia să facă restituire deplină; dacă nu are nimic, să fie vândut pentru furtul lui.

⁴ Dacă furtul se găsește încă viu în mâna lui, fie că este bou, sau măgar, sau oaie, să dea înapoi dublu.

⁵ Dacă un bărbat va face ca un câmp sau o vie să fie păscută și va pune în ea animalul lui și îl va paște în câmpul altui om, să facă restituire din ce este cel mai bun în propriul său câmp și din ce este cel mai bun din propria sa vie.

⁶ Dacă izbucnește foc și cuprinde spinii, așa încât clăile de grâne, sau grânele în picioare, sau câmpul ar fi mistuite cu foc, cel ce a aprins focul cu siguranță să facă restituire.

⁷ Dacă un om va da vecinului său bani sau lucruri să le țină și ele sunt furate din casa bărbatului, dacă hoțul este găsit, să plătească dublu.

⁸ Dacă hoțul nu este găsit, atunci stăpânul casei să fie adus la judecători, pentru a se vedea dacă nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său.

⁹ Pentru că orice fel de fărădelege, fie ea pentru bou, pentru măgar, pentru oaie, pentru haină, sau pentru orice lucru pierdut, pe care altul afirmă că este al său, cauza ambelor părți va fi adusă înaintea

judecătorilor; și pe cine vor condamna judecătorii, el să plătească dublu vecinului său.

¹⁰ Dacă un bărbat dă vecinului său un măgar, sau un bou, sau o oaie, sau orice alt animal pentru a-l ține, și acesta moare, sau este vătămat, sau dus, fără ca cineva să vadă,

¹¹ Atunci un jurământ al DOMNULUI să fie între cei doi, că nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său; iar proprietarul acestuia să accepte și el să nu plătească.

¹² Și dacă este furat de la el, să facă restituire proprietarului acestuia.

¹³ Dacă este sfâșiat în bucăți, atunci să îl aducă pentru mărturie și el să nu plătească ceea ce a fost sfâșiat.

¹⁴ Și dacă un bărbat împrumută ceva de la vecinul lui și acel ceva este vătămat, sau moare, proprietarul acestuia nefiind cu el, cu siguranță să plătească.

¹⁵ Dar dacă proprietarul acestuia este cu el, el să nu plătească; dacă este un lucru angajat, acesta a venit pentru plata lui.

¹⁶ Și dacă un bărbat ademeneste o fecioară care nu este logodită și se culcă cu ea, cu siguranță el să o înzestreze pentru a fi soția lui.

¹⁷ Dacă tatăl ei refuză absolut să i-o dea, el să plătească bani corespunzător zestrei fecioarelor.

¹⁸ Să nu lași o vrăjitoare să trăiască.

¹⁹ Oricine se culcă cu un animal să fie cu siguranță dat la moarte.

²⁰ Cel ce sacrifică oricărui alt dumnezeu, decât numai DOMNULUI, să fie nimicit complet.

²¹ Nu trata rău pe străin, nici nu îl oprima, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului.

²² Să nu chinuiți vreo văduvă sau vreun copil fără tată.

²³ Dacă îi chinuiți în orice fel și strigă cumva către mine, eu, cu adevărat voi auzi strigătul lor;

²⁴ Și furia mea se va încinge și vă voi ucide cu sabia; și soțiile voastre vor fi văduve și copiii voștri vor fi fără tată.

²⁵ Dacă împrumuți bani oricărui sărac de lângă tine, din poporul meu, să nu fii pentru el ca un cămătar, nici nu pune peste el camătă.

²⁶ Dacă iei cumva haina vecinului tău pentru garanție, returnează-i-o înainte de apusul soarelui,

²⁷ Pentru că doar aceasta îi este acoperitoare, îi este haină pentru pielea lui: în ce va dormi el? Și se va întâmpla când strigă către mine, că îl voi auzi, pentru că eu sunt cu har.

²⁸ Să nu ocărești dumnezeii, nici să nu blestemi pe conducătorul poporului tău.

²⁹ Nu întârzia să oferi din primele tale roade culese și din musturile tale, întâiul născut dintre fiii tăi dă-mi-l mie.

³⁰ Tot așa să faci cu boii tăi și cu oile tale: șapte zile să fie cu mama lui; în ziua a opta dă-mi-l mie.

³¹ Și fiți oameni sfinți pentru mine; nu mâncați vreo carne sfâșiată, de fiare în câmp; aruncați-o la câini.

23

¹ Să nu ridici vorbire falsă; nu da mâna ta cu cel stricat pentru a fi martor nedrept.

² Să nu urmezi o mulțime pentru a face rău; nici nu vorbi într-o cauză abătându-te după mulți ca să strâmbi judecata,

³ Nici nu favoriza un om sărac în cauza lui.

⁴ Dacă întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcind, adu-l negreșit înapoi la el.

⁵ Dacă vezi măgarul celui ce te urăște zăcând sub sarcina lui și te-ai feri să îl ajuți, ajută negreșit împreună cu el.

⁶ Să nu strâmbi judecata săracului tău în cauza lui.

⁷ Ține-te departe de orice lucru fals; și pe cel nevinovat și pe cel drept nu îl ucide, pentru că nu voi declara drept pe cel stricat.

⁸ Și nu lua niciun dar, pentru că darul orbește pe cel înțelept și pervertește cuvintele celui drept.

⁹ De asemenea să nu oprimi pe străin, căci voi știți inima unui străin, întrucât și voi ați fost străini în țara Egiptului.

¹⁰ Și șase ani să îți semeni pământul și să îi aduni roadele;

¹¹ Dar al șaptelea an lasă-l să se odihnească și să stea nelucrat; ca săracii poporului tău să mănânce; și ce lasă ei, animalele câmpului să mănânce. În același fel să faci cu via ta și cu livada ta de măslini.

¹² Fă lucrarea ta șase zile și în a șaptea zi odihnește-te, ca boul tău și măgarul tău să se poată odihni, și fiul roabei tale și străinul să fie înviorați.

¹³ Și în toate lucrurile pe care vi le-am spus fiți chibzuiți; și nu amintiți numele altor dumnezei, nici să nu fie auzite acestea din gura voastră.

¹⁴ De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare.

¹⁵ Ține sărbătoarea azimelor (să mănânci azimă

șapte zile, așa cum ți-am poruncit, în timpul rânduit al lunii Abib; căci în această lună ai ieșit din Egipt; și nimeni să nu se arate înaintea mea cu mâna goală);

¹⁶ Și sărbătoarea secerișului, primele roade ale ostnelilor tale, pe care le-ai semănat în câmp; și sărbătoarea culesului, care este la sfârșitul anului, după ce ai adunat ostnelile tale din câmp.

¹⁷ De trei ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte înaintea Domnului DUMNEZEU.

¹⁸ Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu pâine dospită; nici grăsimea sacrificiului meu să nu rămână până dimineața.

¹⁹ Primul dintre primele roade ale pământului tău, să-l aduci în casa DOMNULUI Dumnezeuul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.

²⁰ Iată, trimit un Înger înaintea ta, pentru a te ține pe cale și pentru a te aduce în locul pe care l-am pregătit.

²¹ Ia seama la el și ascultă de vocea lui; nu îl provoca, fiindcă el nu va ierta fărădelegile voastre, pentru că numele meu este în el.

²² Dar dacă într-adevăr vei asculta de vocea lui și vei face tot ceea ce eu voi spune, atunci voi fi dușman dușmanilor tăi și potrivnic potrivnicilor tăi.

²³ Pentru că Îngerul meu va merge înaintea ta și te va duce în țara amoriților și hitiților și periziților și canaanților, hiviților și iebusiților, și îi voi stârpi.

²⁴ Să nu te prosterni înaintea dumnezeilor lor, nici să nu le servești, nici să nu faci conform lucrării lor, ci dărâmă-i complet și sparge idolii lor în întregime.

²⁵ Și veți servi DOMNULUI Dumnezeuul vostru și el va binecuvânta pâinea ta și apa ta; și voi înlătura boala din mijlocul tău.

²⁶ Nimic nu își va lepăda pruncii, nici nu vor fi sterpe în țara ta; numărul zilelor tale îl voi împlini.

²⁷ Voi trimite frica mea înaintea ta și voi nimicii toate popoarele la care vei ajunge și voi face pe toți dușmanii tăi să își întoarcă spatele spre tine.

²⁸ Și voi trimite viespi înaintea ta, care vor alunga pe hivit, pe canaanit și pe hitit, de dinaintea ta.

²⁹ Nu îi voi alunga de dinaintea ta într-un an, ca nu cumva țara să devină pustie și fiarele câmpului să se înmulțească împotriva ta.

³⁰ Puțin câte puțin îi voi alunga de dinaintea ta, până când te vei fi înmulțit și vei moșteni pământul.

³¹ Și voi așeza granițele tale de la Marea Roșie până la marea filistenilor și de la deșert până la râu, căci voi preda pe locuitorii aceluia pământ în mâna voastră, ca să îi alungi de dinaintea ta.

³² Nu fă legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.

³³ Nu vor locui în țara ta, ca nu cumva să te faci să păcătuiești împotriva mea; căci dacă servești dumnezeii lor, cu adevărat aceasta va fi o cursă pentru tine.

24

¹ Și i-a spus lui Moise: Urcă la DOMNUL, tu și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel; și închinați-vă de departe.

² Și Moise singur să se apropie de DOMNUL; dar ei să nu se apropie; nici poporul să nu se urce cu el.

³ Și Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele DOMNULUI și toate judecățile; și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis: Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus.

⁴ Și Moise a scris toate cuvintele DOMNULUI și s-a sculat devreme dimineața și a zidit un altar sub deal, și douăsprezece stâlpi, conform celor douăsprezece triburi ale lui Israel.

⁵ Și el a trimis bărbați tineri dintre copiii lui Israel, care au oferit ofrande arse și au sacrificat DOMNULUI ofrande de pace cu boi.

⁶ Și Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase; și jumătate din sânge l-a stropit pe altar.

⁷ Și a luat cartea legământului și a citit în auzul poporului, iar ei au spus: Vom face tot ceea ce DOMNUL a spus și vom asculta de el.

⁸ Și Moise a luat sângele și l-a stropit peste popor și a spus: Iată, sângele legământului, pe care DOMNUL l-a făcut cu voi, referitor la aceste cuvinte.

⁹ Atunci Moise și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel au urcat,

¹⁰ Și au văzut pe Dumnezeu lui Israel; și era sub picioarele lui ca o lucrare pavată din safir, precum este trupul cerului în claritatea sa.

¹¹ Și peste nobilii copiilor lui Israel el nu și-a pus mâna; ei de asemenea au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă la mine, pe munte, și fii acolo și îți voi da table de piatră și o lege și porunci pe care le-am scris; ca să îi înveți.

¹³ Și Moise s-a ridicat și servitorul său Iosua; și Moise a urcat pe muntele lui Dumnezeu.

14 Și a spus bătrânilor: Rămâneți aici pentru noi, până ce ne întoarcem la voi; și, iată, Aaron și Hur sunt cu voi; dacă vreun bărbat va avea anumite chestiuni de făcut, să vină la ei.

15 Și Moise a urcat pe munte și un nor a acoperit muntele.

16 Și gloria DOMNULUI a locuit peste muntele Sinai și norul l-a acoperit șase zile; și în a șaptea zi, el l-a chemat pe Moise din mijlocul norului.

17 Și vederea gloriei DOMNULUI era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel.

18 Și Moise a intrat în mijlocul norului și s-a urcat pe munte; și Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

25

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

2 Vorbește copiilor lui Israel, ca să îmi aducă un dar: de la fiecare bărbat care îl dă cu voia inimii sale, să luați darul pentru mine.

3 Și acesta este darul pe care să îl luați de la ei: aur și argint și aramă,

4 Și material albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire și păr de capre,

5 Și piei de berbeci vopsite în roșu și piei de bursuci și lemn de salcâm,

6 Untdelemn pentru lumină, mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâie dulce.

7 Pietre de onix și pietre pentru a fi așezate în efod și în pieptar.

8 Și ei să îmi facă un sanctuar, ca să locuiesc printre ei.

⁹ Conform cu tot ceea ce îți arăt, după modelul tabernacolului și după modelul tuturor uneltelor din el, chiar așa să îl faceți.

¹⁰ Și ei să facă un chivot din lemn de salcâm; doi coți și jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate să fie lărgimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui.

¹¹ Și îmbracă-l cu aur pur; pe dinăuntru și pe dinafară să-l plachezi și fă peste el o coroană de aur de jur împrejurul lui.

¹² Și toarnă patru inele de aur pentru el și pune-le în cele patru colțuri ale lui; și două inele vor fi într-una din părțile lui și două inele vor fi în cealaltă parte a lui.

¹³ Și fă drugii din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.

¹⁴ Și pune drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să fie purtat cu ei chivotul.

¹⁵ Drugii vor fi în inelele chivotului; ei nu vor fi scoși din el.

¹⁶ Și pune în chivot mărturia pe care eu ți-o voi da.

¹⁷ Și să faci un șezământ al milei din aur pur; doi coți și jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate lărgimea lui.

¹⁸ Și să faci doi heruvimi din aur; fă-i din lucrare bătută, la cele două capete ale șezământului milei.

¹⁹ Și să faci un heruvim la un capăt și alt heruvim la celălalt capăt; chiar la capetele șezământului milei să faceți heruvimii pe cele două capete ale lui.

²⁰ Și heruvimii să își întindă aripile deasupra, acoperind șezământul milei cu aripile lor și fețele lor să privească una la cealaltă; spre șezământul

milei să fie îndreptate fețele lor.

²¹ Și să pui șezământul milei deasupra, peste chivot; și în chivot să pui mărturia pe care eu ți-o voi da.

²² Și acolo mă voi întâlni cu tine și voi vorbi îndeaproape cu tine de deasupra șezământului milei, dintre cei doi heruvimi care sunt peste chivotul mărturiei, despre toate lucrurile pe care ți le voi da în poruncă pentru copiii lui Israel.

²³ Fă de asemenea o masă din lemn de salcâm; doi coți să fie lungimea ei și un cot să fie lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei.

²⁴ Și să o îmbraci cu aur pur și să faci o coroană de aur de jur împrejurul ei.

²⁵ Și să faci acesteia o margine de o palmă de jur împrejur și să faci o coroană de aur marginii acesteia jur împrejurul ei.

²⁶ Și să faci pentru ea patru inele de aur și pune inelele în cele patru colțuri care sunt la cele patru picioare ale ei.

²⁷ Inelele să fie puse lângă marginea ei, ca locuri pentru drugii care poartă masa.

²⁸ Și să faci drugii din lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur, ca masa să fie purtată cu ei.

²⁹ Și să faci vasele acesteia și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere; fă-le din aur pur.

³⁰ Și pune pe masă pâinile punerii înainte, pentru a fi înaintea mea întotdeauna.

³¹ Și fă un sfeșnic din aur pur; din lucrare bătută să fie făcut sfeșnicul; stâlpul lui și brațele lui, bolurile lui, butonii lui și florile lui, să fie din aceeași lucrare bătută.

³² Și șase brațe vor ieși din laturile acestuia; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte;

³³ Trei boluri făcute asemenea migdalelor, cu un nod și o floare pe un braț; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe celălalt braț, cu un nod și o floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe care ies din sfeșnic.

³⁴ Și pe sfeșnic să fie patru boluri făcute asemenea migdalelor, cu nodurile lor și florile lor.

³⁵ Și să fie un nod sub două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia, conform celor șase brațe care ies din sfeșnic.

³⁶ Nodurile lor și brațele lor să fie din el; toate acestea să fie o singură lucrare bătută din aur pur.

³⁷ Și să faci cele șapte lămpi ale lui; și să aprindă lămpile lui, ca ele să lumineze înaintea lui.

³⁸ Și mucările lui și cenușarele lui să fie din aur pur.

³⁹ Dintr-un talant de aur pur să îl faci, cu toate aceste vase.

⁴⁰ Și vezi să le faci după modelul lor, care ți-a fost arătat pe munte.

26

¹ Mai mult, să faci tabernacolul cu zece covoare din în subțire răsucit și albastru și purpuriu și sta-cojiu: să le faci cu heruvimi de lucrătură iscusită.

² Lungimea primului covor să fie de douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor de patru coți; și fiecare dintre covoare să fie de o singură măsură.

³ Cele cinci covoare să fie prinse unul cu altul; și celelalte cinci covoare să fie prinse unul cu altul.

⁴ Și să faci cheutori din albastru pe marginea primului covor, pe marginea îmbinării cu celălalt; și să faci la fel de la marginea din capăt a unui alt covor, în îmbinarea cu următorul.

⁵ Cincizeci de cheutori să faci în primul covor și cincizeci de cheutori să faci în marginea covorului următor cu care este în îmbinare, astfel încât cheutorile să se apuce una pe alta.

⁶ Și să faci cincizeci de copci de aur și să prinzi covoarele împreună cu copcile: și să fie un singur tabernacol.

⁷ Și să faci covoare din păr de capre ca să fie un acoperământ peste tabernacol: să faci unsprezece covoare.

⁸ Lungimea primului covor să fie de treizeci de coți și lățimea primului covor să fie de patru coți: și cele unsprezece covoare să fie toate de o singură măsură.

⁹ Și să prinzi între ele cinci covoare; și șase covoare între ele și îndoiaie al șaselea covor pe partea dinainte a tabernacolului.

¹⁰ Și să faci cincizeci de cheutori pe marginea primului covor care este cel mai îndepărtat în îmbinare și cincizeci de cheutori pe marginea covorului care se îmbină cu următorul.

¹¹ Și să faci cincizeci de copci de aramă și pune copcile în cheutori și prinde cortul împreună, ca să fie unul.

¹² Și rămășița care rămâne din covoarele cortului, jumătatea de covor care rămâne, să atârne peste partea din spate a tabernacolului.

¹³ Și un cot pe o parte și un cot pe partea cealaltă

pe lungimea covoarelor cortului, să atârne peste părțile laterale ale tabernacolului, de o parte și de cealaltă, ca să îl acopere.

¹⁴ Și să faci un acoperământ pentru tabernacol din piei de berbec vopsite roșu și un acoperământ deasupra lui din piei de bursuc.

¹⁵ Și să faci scânduri pentru tabernacol din lemn de salcâm puse în picioare.

¹⁶ Zece coți să fie lungimea unei scânduri și un cot și jumătate să fie lățimea unei scânduri.

¹⁷ Două cepuri să fie într-o scândură, așezate în ordine unul în dreptul altuia: astfel să faci la toate scândurile tabernacolului.

¹⁸ Și să faci scândurile tabernacolului: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud.

¹⁹ Și fă patruzeci de socluri de argint sub cele douăzeci de scânduri; două socluri sub o singură scândură pentru cele două mânere ale ei și două socluri sub o altă scândură pentru cele două mânere ale ei.

²⁰ Și pentru partea următoare a tabernacolului, pe partea de nord, să fie douăzeci de scânduri;

²¹ Și cele patruzeci de socluri ale lor de argint: două socluri sub o singură scândură și două socluri sub o altă scândură.

²² Și pentru părțile de vest ale tabernacolului să faci șase scânduri.

²³ Și să faci două scânduri pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.

²⁴ Și să fie prinse împreună dedesubt și ele să fie prinse împreună deasupra capătului acestuia într-un singur inel: astfel să fie pentru ambele; ele să fie pentru cele două colțuri.

²⁵ Și să fie opt scânduri și soclurile lor de argint, șaisprezece socluri: două socluri sub o singură scândură și două socluri sub o altă scândură.

²⁶ Și să faci drugi de lemn de salcâm; cinci pentru scândurile dintr-o parte a tabernacolului,

²⁷ Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile părții tabernacolului, pentru cele două părți din-spre vest.

²⁸ Și drugul din mijloc în mijlocul scândurilor va ajunge de la un capăt la celălalt.

²⁹ Și să îmbraci scândurile cu aur și să faci inelele lor de aur pentru locurile pentru drugi; și să plachezi drugii cu aur.

³⁰ Și să ridici tabernacolul conform modelului său care ți-a fost arătat pe munte.

³¹ Și să faci o perdea din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit de lucrătură iscusită, cu heruvimi să fie aceasta făcută.

³² Și să o atârni pe patru coloane de lemn de salcâm placate cu aur; cârligele lor să fie din aur, pe patru socluri de argint.

³³ Și să atârni perdeaua sub copci, ca să aduci acolo înăuntrul perdelei chivotul mărturiei; și perdeaua vă va separa locul sfânt de cel preasfânt.

³⁴ Și să pui șezământul milei peste chivotul mărturiei în locul preasfânt.

³⁵ Și să așezi masa în afara perdelei și sfeșnicul în fața mesei pe partea tabernacolului care este spre sud; și să pui masa pe partea de nord.

³⁶ Și să faci o perdea pentru ușa cortului, albastră și purpurie și stacojie și din în subțire răsucit, lucrată cu broderie.

³⁷ Și să faci pentru perdea cinci stâlpi de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur și cârligele lor să fie de aur; și să torni cinci socluri de aramă pentru ei.

27

¹ Și să faci un altar din lemn de salcâm, lung de cinci coți și lat de cinci coți; altarul să fie pătrat, și înălțimea lui să fie de trei coți.

² Și să faci coarnele acestuia pe cele patru colțuri ale lui: coarnele lui să fie din aceeași bucată; și să-l îmbraci cu aramă.

³ Și să îi faci căldările ca să îi scoată cenușa și lopețile lui și oalele lui și cârligele lui pentru carne și tigăile lui: să îi faci toate vasele de aramă.

⁴ Și să îi faci acestuia un grătar de aramă în formă de rețea; și pe rețeaua lui fă-i patru inele de aramă în cele patru colțuri ale lui.

⁵ Și să-l pui sub marginea de sus a altarului pe de dedesubt, ca grătarul să fie chiar la mijlocul altarului.

⁶ Și să faci drugi pentru altar, drugi de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aramă.

⁷ Și drugii să fie puși în inele și drugii să fie pe cele două părți ale altarului, pentru a-l purta.

⁸ Fă-l din scânduri, gol pe dinăuntru; așa cum ți-a fost arătat pe munte, așa să îl faci.

⁹ Și să faci curtea tabernacolului: pentru partea de sud spre sud, vor fi perdele pentru curte de in subțire răsucit cu lungime de o sută de coți pentru o parte;

¹⁰ Și cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de socluri ale lor să fie din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor să fie de argint.

11 Și la fel de-a lungul părții de nord să fie perdele cu lungime de o sută de coți și cei douăzeci de stâlpi ale acesteia și cele douăzeci de socluri ale lor, de aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor de argint.

12 Și pentru lățimea curții pe partea de vest să fie perdele de cincizeci de coți, zece stâlpi ai lor și zece socluri ale lor.

13 Și lățimea curții pe partea de est să fie de cincizeci de coți.

14 Perdelele de pe una din părțile porții să fie de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.

15 Și pe cealaltă parte să fie perdele de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.

16 Și pentru poarta curții să fie o perdea de douăzeci de coți, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit, lucrat cu broderie; și stâlpii lor să fie patru și soclurile lor, patru.

17 Toți stâlpii de jur împrejurul curții să fie înfășurați cu argint; cârligele lor să fie de argint și soclurile lor de aramă.

18 Lungimea curții să fie de o sută de coți și lățimea de cincizeci peste tot și înălțimea de cinci coți, de în subțire răsucit și soclurile lor de aramă.

19 Toate vasele tabernacolului în tot serviciul lui și toți țărșii acestuia și toți țărșii curții, să fie de aramă.

20 Și poruncește copiilor lui Israel să îți aducă untdelemn pur de măslina bătut, pentru lumină, pentru a face ca lampa să ardă continuu.

21 În tabernacolul întâlnirii în afara perdelei, care este înaintea mărturiei, Aaron și fiii lui vor rându-i aceasta de seara până dimineața înaintea

DOMNULUI; acesta să fie un statut pentru totdeauna, pentru toate generațiile lor, pentru copiii lui Israel.

28

¹ Și ia la tine pe Aaron, fratele tău, și fiii lui cu el, dintre copiii lui Israel, ca el să îmi servească în serviciul de preot, chiar Aaron, Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron.

² Și fă veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, pentru glorie și pentru frumusețe.

³ Și vorbește tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă, pe care i-am umplut cu duhul înțelepciunii, ca ei să facă veșminte lui Aaron pentru a-l consacra, ca el să îmi servească în serviciul de preot.

⁴ Și acestea sunt veșmintele pe care le vor face: un pieptar și un efod și o robă și o tunică brodată, o mitră și un brâu; și vor face veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, și fiii lui, ca el să îmi servească în serviciul de preot.

⁵ Și ei să ia aur și albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire.

⁶ Și să facă efodul de aur, de albastru și de purpuriu, de stacojiu și de în subțire răsucit, o lucrătură iscusită.

⁷ Acesta va avea cele două umerarii ale lui împreunate la cele două margini ale lui; și astfel să fie legat.

⁸ Și brâul efodului făcut cu iscusință, care este peste el, să fie din aceeași bucată, conform lucrării acestuia chiar de aur, de albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

⁹ Și să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele copiilor lui Israel:

¹⁰ Șase din numele lor pe o piatră și celelalte șase nume rămase pe cealaltă piatră, conform nașterii lor.

¹¹ Cu lucrarea unui gravor în piatră, asemenea gravurilor unui sigiliu să gravezi cele două pietre cu numele copiilor lui Israel: să le faci montate în broșe de aur.

¹² Și să pui cele două pietre pe umerii efodului ca pietre ale amintirii copiilor lui Israel; și Aaron să poarte numele lor înaintea DOMNULUI pe cele două umerare ale sale drept amintire.

¹³ Și să faci broșe de aur;

¹⁴ Și două lanțuri de aur pur la capete; fă-le din lucrătură împletită și fixează lanțurile împletite, în broșe.

¹⁵ Și să faci pieptarul judecății cu lucrătură iscusită; fă-l asemenea lucrării efodului; de aur, de albastru, de purpuriu și de stacojiu și de in subțire răsucit, așa să îl faci.

¹⁶ Pătrat să fie, fiind dublu; o palmă să fie lungimea lui și o palmă să fie lățimea lui.

¹⁷ Și așază în el monturi ale pietrelor, patru rânduri de pietre: primul rând să fie un sardiu, un topaz și rubinul, acesta să fie primul rând.

¹⁸ Și al doilea rând să fie un smarald, un safir și un diamant.

¹⁹ Și al treilea rând un hiacint, o agată și un ametist.

²⁰ Și al patrulea rând un beril și un onix și un jasp; ele vor fi montate în broșe de aur în monturile lor.

21 Și pietrele vor fi cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor, asemenea gravurilor unui sigiliu; fiecare cu numele lui să fie ele, conform celor douăsprezece triburi.

22 Și să faci pe pieptar lanțuri la capete, din lucrătură împletită de aur pur.

23 Și să faci pe pieptar două inele de aur și să pui cele două inele pe cele două colțuri ale pieptarului.

24 Și să pui cele două lanțuri răsucite de aur în cele două inele care sunt la colțurile pieptarului.

25 Și celelalte două capete ale celor două lanțuri împletite fixează-le în cele două broșe și prinde-le în cele două umerarii ale efodului în fața acestuia.

26 Și să faci două inele de aur și să le pui pe cele două colțuri ale pieptarului la marginea lui, care este în partea efodului de dinăuntru.

27 Și să faci alte două inele de aur și să le pui pe cele două părți laterale ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a lui, lângă cealaltă îmbinare a lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului.

28 Și să lege pieptarul prin inelele lui la inelele efodului cu un șnur din albastru, ca acesta să fie deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie dezlegat de efod.

29 Și Aaron va purta numele copiilor lui Israel în pieptarul judecății peste inima sa, când intră în locul sfânt, ca o amintire continuă înaintea DOMNULUI.

30 Și să pui în pieptarul judecății Urimul și Tumimul; și ele să fie peste inima lui Aaron, când el intră înaintea DOMNULUI; și Aaron să poarte judecata copiilor lui Israel peste inima lui continuu înaintea DOMNULUI.

31 Și să faci roba efodului toată din albastru.

32 Și să fie o gaură în vârful acesteia, în mijlocul ei: să aibă o margine din lucrătură împletită de jur împrejurul găurii, precum gaura unei tunici de zale, ca să nu se sfâșie.

33 Și să faci pe tiv, rodii de albastru și de purpuriu și de stacojiu, de jur împrejurul tivului ei; și clopoței de aur între ele de jur împrejur:

34 Un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe tivul robei de jur împrejur.

35 Și să fie peste Aaron pentru a servi; și sunetul lui să fie auzit când el intră în locul sfânt înaintea DOMNULUI și când iese afară, ca să nu moară.

36 Și să faci o placă de aur pur și să gravezi pe ea, asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI.

37 Și să-l pui pe un șnur albastru, ca să fie peste mitră; aceasta să fie peste partea dinainte a mitrei.

38 Și aceasta să fie pe fruntea lui Aaron, ca Aaron să poarte nelegiuirea lucrurilor sfinte, pe care copiii lui Israel le vor sfinți în toate darurile lor sfinte; și aceasta să fie continuu pe fruntea lui, ca ei să fie primiți înaintea DOMNULUI.

39 Și să brodezi tunica de in subțire și să faci mitra de in subțire și să faci brâul din lucrătură brodată.

40 Și pentru fiii lui Aaron să faci tunici și să faci pentru ei brâie și bonete să faci pentru ei, pentru glorie și pentru frumusețe.

41 Și pune-le pe Aaron, fratele tău, și fiii săi împreună cu el; și unge-i și consacră-i și sfințește-i, ca ei să îmi servească în serviciul de preot.

42 Și să le faci izmene de in să le acopere golici-

unea; de la șale peste coapse să ajungă acestea;

⁴³ Și ele vor fi pe Aaron și pe fiii lui, în timp ce vor veni la tabernacolul întâlnirii, sau în timp ce se vor apropia de altar pentru a servi în locul sfânt; ca ei să nu poarte nelegiuire și să moară: acesta să fie un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui după el.

29

¹ Și acesta este lucrul pe care să îl faci pentru a-i sfinți, ca să îmi servească în serviciul de preot: ia un taur tânăr și doi berbeci fără cusur,

² Și azimă și turte nedospite frământate cu untdelemn și lipii nedospite unse cu untdelemn; să le faci din floarea făinii de grâu.

³ Și să le pui într-un singur coș și să le aduci în coș, cu taurul și cei doi berbeci.

⁴ Și să îi aduci pe Aaron și fiii lui la ușa tabernacolului întâlnirii și să îi speli cu apă.

⁵ Și să iei veșmintele și să pui tunica peste Aaron și roba efodului și efodul și pieptarul și încinge-l cu brâul făcut cu iscusință, al efodului;

⁶ Și pune mitra pe capul lui și pune sfânta coroană peste mitră.

⁷ Ia apoi untdelemnul pentru ungere și toarnă-l pe capul lui și unge-l.

⁸ Și apropie-i pe fiii lui și pune tunici peste ei.

⁹ Și încinge-i cu brâie, pe Aaron și fiii săi, și pune-le bonete; și serviciul de preot va fi al lor ca un statut continuu; și astfel consacră pe Aaron și pe fiii săi.

¹⁰ Și fă să fie adus un taur înaintea tabernacolului întâlnirii; și Aaron și fiii săi să-și pună mâinile pe capul taurului.

11 Și să înjunghii taurul înaintea DOMNULUI, lângă ușa tabernacolului întâlnirii.

12 Și să iei din sângele taurului și să-l pui pe coarnele altarului cu degetul tău și să torni tot sângele lângă piciorul altarului.

13 Și să iei toată grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei și să le arzi pe altar.

14 Dar carnea taurului și pielea lui și balega lui, arde-le cu foc în afara taberei: aceasta este o ofrandă pentru păcat.

15 Să iei de asemenea un berbec: și Aaron și fiii săi își vor pune mâinile pe capul berbecului.

16 Și să înjunghii berbecul și să iei sângele lui și să-l stropești de jur împrejur pe altar.

17 Și să tai berbecul în bucăți și să speli măruntaiele lui și picioarele lui și să le pui la bucățile lui și la capul lui.

18 Și să arzi întregul berbec pe altar: aceasta este o ofrandă arsă DOMNULUI; aceasta este o aromă dulce, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

19 Și să iei celălalt berbec: și Aaron și fiii săi să își pună mâinile pe capul berbecului.

20 Apoi înjunghie berbecul și ia din sângele lui și pune-l pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii drepte a fiilor săi și pe degetul mare a mâinii lor drepte și pe degetul mare al piciorului lor drept și stropește sângele pe altar de jur împrejur.

21 Și să iei din sângele care este pe altar și din untdelemnul pentru ungere și să-l stropești peste Aaron și peste veșmintele lui și peste fiii săi și

peste veșmintele fiilor săi cu el; și el să fie sfințit și veșmintele sale și fiii săi și veșmintele fiilor săi cu el.

²² De asemenea să iei de la berbec grăsimea și dosul și grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei și spata dreaptă, pentru că acesta este un berbec al consacrării,

²³ Și o pâine întreagă și o turtă de pâine uleiată, și o lipie din coșul azimelor care este înaintea DOMNULUI;

²⁴ Și să le pui toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi; și să le legeni ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.

²⁵ Și să primești din mâinile lor și să le arzi pe altar ca ofrandă arsă, pentru o aromă dulce înaintea DOMNULUI: aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

²⁶ Și să iei pieptul berbecului consacrării lui Aaron și să-l legeni ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI: și va fi partea ta.

²⁷ Și să sfințești pieptul ofrandei legănată și spata ofrandei ridicate a berbecului consacrării, care este legănată și care este ridicată, a aceleia care este pentru Aaron și a aceleia care este pentru fiii săi;

²⁸ Și aceasta va fi a lui Aaron și a fiilor săi printr-un statut etern de la copiii lui Israel, pentru că aceasta este ofrandă ridicată; și va fi ofrandă ridicată de la copiii lui Israel a sacrificiului ofrandelor lor de pace și ofranda lor ridicată DOMNULUI.

²⁹ Și sfintele veșminte ale lui Aaron vor fi ale fiilor săi după el, pentru a fi unși în ele și pentru a fi consacrați în ele.

³⁰ Și fiul care va fi preot în locul lui le va îmbrăca șapte zile, când va veni la tabernacolul întâlnirii pentru a servi în locul sfânt.

³¹ Și să iei berbecul consacrării și să fierbi carnea lui în locul sfânt.

³² Și vor mânca, Aaron și fiii săi, carnea berbecului și pâinea care este în coș, lângă ușa tabernacolului întâlnirii.

³³ Și vor mânca acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea, pentru a-i consacra și pentru a-i sfinți; dar un străin nu va mânca din ele, pentru că ele sunt sfinte.

³⁴ Și dacă ceva din carnea consacrărilor, sau din pâine, rămâne până dimineața, atunci să arzi rămășița cu foc: aceasta să nu fie mâncată, pentru că este sfântă.

³⁵ Și să faci astfel lui Aaron și fiilor săi, conform cu toate pe care ți le-am poruncit: consacră-i șapte zile.

³⁶ Și să oferi în fiecare zi un taur ca ofrandă pentru păcat pentru ispășire; și să cureți altarul, după ce ai făcut o ispășire pentru acesta și unge-l pentru a-l sfinți.

³⁷ Șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și acesta va fi un altar preasfânt: orice atinge altarul va fi sfânt.

³⁸ Și aceasta este ce vei oferi pe altar: doi miei de un an, zi de zi, continuu.

³⁹ Primul miel să-l oferi dimineața; și celălalt miel să-l oferi seara;

⁴⁰ Și cu primul miel, o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn bătut; și a patra parte dintr-un hin de vin ca un dar de băutură.

⁴¹ Și celălalt miel să-l aduci seara și să faci cu acesta conform darului de mâncare de dimineață și conform darului de băutură al lui, pentru aromă dulce, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

⁴² Aceasta să fie ofrandă arsă neîncetat prin toate generațiile voastre, la ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI, unde te voi întâlni, ca să îți vorbesc.

⁴³ Și acolo voi întâlni copiii lui Israel și tabernacolul va fi sfințit prin gloria mea.

⁴⁴ Și voi sfinți tabernacolul întâlnirii și altarul; voi sfinți de asemenea și pe Aaron și pe fiii săi, să îmi servească în serviciul de preot.

⁴⁵ Și voi locui printre copiii lui Israel și voi fi Dumnezeuul lor.

⁴⁶ Și vor cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor, care i-a scos din țara Egiptului, ca să locuiesc printre ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor.

30

¹ Și fă un altar ca să arzi tămâie pe el: să-l faci din lemn de salcâm.

² Un cot să fie lungimea lui și un cot lățimea lui; să fie pătrat; și doi coți înălțimea lui; coarneau lui să fie la fel;

³ Și să-l îmbraci cu aur pur, partea de sus a acestuia și părțile lui de jur împrejur și coarneau lui; și să îi faci o coroană de aur de jur împrejur.

⁴ Și să îi faci două inele de aur sub coroana acestuia, la cele două colțuri ale lui, fă-le pe cele două părți ale lui; și ele vor fi locuri pentru drugi, pentru a-l purta cu totul.

⁵ Și fă drugii din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.

⁶ Și să-l pui înaintea perdelei care este lângă chivotul mărturiei, înaintea șezământului milei care este deasupra mărturiei, unde mă voi întâlni cu tine.

⁷ Și Aaron să ardă tămâie dulce pe el în fiecare dimineață; când pregătește lămpile, va arde tămâie pe el.

⁸ Și când Aaron va aprinde lămpile seara, să ardă tămâie pe el, o tămâie continuă înaintea DOMNULUI prin generațiile voastre.

⁹ Nu aduceți tămâie străină pe el, nici sacrificiu ars, nici dar de mâncare; nici nu turnați dar de băutură pe el.

¹⁰ Și Aaron să facă o ispășire pe coarnele lui o dată într-un an, cu sângele ofrandei pentru păcate, a ispășirilor; o dată pe an să facă ispășire pe el prin generațiile voastre: este preasfânt DOMNULUI.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹² Când faci numărătoarea copiilor lui Israel după numărul lor, atunci fiecare om să dea pentru sufletul lui o răscumpărare DOMNULUI, când îi numeri; ca să nu fie nicio plagă printre ei, când îi numeri.

¹³ Aceasta să dea, fiecare om care trece între cei ce sunt numărați, o jumătate de șekel conform șekelului sanctuarului (un șekel este douăzeci de gerai) o jumătate de șekel va fi ofrandă DOMNULUI.

¹⁴ Fiecare om, care trece între cei ce sunt numărați, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, să dea ofrandă DOMNULUI.

¹⁵ Cel bogat să nu dea mai mult și cel sărac să nu dea mai puțin decât o jumătate de șekel, când ei

vor da ofrandă DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru sufletele voastre.

¹⁶ Și să iei banii de ispășire, ai copiilor lui Israel, și să îi rânduiești pentru serviciul tabernacolului întâlnirii, ca aceștia să fie o amintire copiilor lui Israel înaintea DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru sufletele voastre.

¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁸ De asemenea fă un lighean de aramă și piciorul lui de asemenea de aramă, pentru a spăla: și pune-l între tabernacolul întâlnirii și altar și pune apă în el.

¹⁹ Pentru ca acolo Aaron și fiii lui să își spele mâinile și picioarele lor.

²⁰ Când vor intra în tabernacolul întâlnirii, să se spele cu apă, ca să nu moară; sau când se apropie de altar pentru a servi și a arde ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;

²¹ Astfel să își spele mâinile și picioarele lor, ca să nu moară; și le va fi un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui prin generațiile lor.

²² Mai mult, DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²³ Ia-ți de asemenea dintre cele mai alese mirodenii, smirnă pură, cinci sute de șekeli, și scortişoară dulce, jumătate, chiar două sute cincizeci de șekeli, și trestie dulce, două sute și cincizeci de șekeli,

²⁴ Și casia, cinci sute de șekeli, conform șekelului sanctuarului și untdelemn de măline, un hin;

²⁵ Și fă-l un untdelemn al sfintei ungeri, un unguent amestecat conform artei parfumerilor: acesta va fi un untdelemn sfânt al ungerii.

26 Și unge tabernacolul întâlnirii cu el și chivotul mărturiei,

27 Și masa și toate vasele ei și sfeșnicul și vasele lui și altarul tămâiei,

28 Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui.

29 Și sfințește-le, ca ele să fie preasfinte: orice le atinge va fi sfânt.

30 Și unge pe Aaron și pe fiii săi și consacră-i, ca ei să îmi servească în serviciul de preot.

31 Și vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acesta îmi va fi un untdelemn al sfintei ungeri prin generațiile voastre.

32 Pe carnea omului să nu fie turnat, nici să nu faceți un altul asemenea lui, după compoziția lui: acesta este sfânt și vă va fi sfânt.

33 Oricine prepară vreunul asemenea lui, sau oricine pune din el peste un străin, să fie stârpit din poporul său.

34 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți mirodenii dulci, stacte și onicha și galbanum; aceste mirodenii dulci cu tămâie pură: din fiecare să fie aceeași cantitate;

35 Și fă-le un parfum, un unguent conform artei parfumierilor, sărat, pur și sfânt;

36 Și pisează o parte din el foarte mărunț și pune din acesta înaintea mărturiei în tabernacolul întâlnirii, unde mă voi întâlni cu tine: îți va fi preasfânt.

37 Și cât despre parfumul pe care îl vei face, nu vă faceți din acesta conform compoziției lui: el îți va fi sfânt pentru DOMNUL.

38 Oricine va face unul asemenea aceluia, să miroase la fel, să fie stârpit din poporul său.

31

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

2 Vezi, am chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;

3 Și l-am umplut cu duhul lui Dumnezeu, în înțelepciune și în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug,

4 Pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,

5 Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea lemnăriei, pentru a lucra în orice fel de meșteșug.

6 Și eu, iată, eu l-am dat împreună cu el pe Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan; și în inimile tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă am pus înțelepciune, ca ei să poată face tot ce ți-am poruncit;

7 Tabernacolul întâlnirii și chivotul mărturiei și șezământul milei care este pe ea și tot mobilierul tabernacolului,

8 Și masa și vasele ei și sfeșnicul pur cu toate vasele lui și altarul tămâiei,

9 Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui,

10 Și hainele serviciului și veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot,

11 Și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce pentru locul sfânt: să facă conform cu tot ceea ce ți-am poruncit.

¹² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹³ Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabatele mele, căci acesta este un semn între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește.

¹⁴ Țineți sabatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face vreo lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său.

¹⁵ Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea este sabatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine face vreo muncă în ziua de sabat, negreșit să fie dat la moarte.

¹⁶ De aceea copiii lui Israel să țină sabatul, ca să țină sabatul prin generațiile lor, ca legământ continuu.

¹⁷ Acesta este un semn între mine și copiii lui Israel pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat.

¹⁸ Și i-a dat lui Moise, când el a sfârșit de vorbit îndeaproape cu el pe muntele Sinai, două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32

¹ Și când poporul a văzut că Moise întârzia să coboare de pe munte, oamenii s-au strâns la Aaron și i-au spus: Ridică-te, fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci, cât despre acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

² Și Aaron le-a spus: Desfaceți cerceii de aur, care sunt în urechile soțiilor voastre ale fiilor voștri și ale ficelelor voastre, și aduceți-i la mine.

³ Și tot poporul a desfăcut cerceii de aur care erau în urechile lor și i-au adus la Aaron.

⁴ Iar el i-a primit din mâna lor; și după ce le-a făcut un vițel turnat, i-a dat formă cu o daltă și au spus: Israele, aceștia sunt dumnezeii tăi, care te-au scos din țara Egiptului.

⁵ Și când Aaron l-a văzut, a construit un altar înaintea lui; și Aaron a făcut o proclamație și a spus: Mâine este o sărbătoare pentru DOMNUL.

⁶ Și s-au sculat devreme a doua zi și au oferit ofrande arse și au adus ofrande de pace; și poporul s-a așezat să mănânce și să bea și s-a ridicat să joace.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te, coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-au corupt;

⁸ S-au abătut repede de pe calea pe care le-am poruncit-o; ei și-au făcut un vițel turnat și i s-au închinat și i-au sacrificat și au spus: Aceștia sunt dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Am văzut acest popor și, iată, acesta este un popor îndărătnic;

¹⁰ De aceea, acum lasă-mă, ca furia mea să se încingă împotriva lor și să îi mistui; și voi face din tine o națiune mare.

¹¹ Și Moise a implorat pe DOMNUL Dumnezeuul său și a spus: DOAMNE, de ce se încinge furia ta împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu o mână tare?

¹² Pentru ce să vorbească egiptenii și să spună:

Pentru nenorocire i-a scos afară, ca să îiucidă în munți și să îi mistuie de pe fața pământului? Întoarce-te de la furia ta înverșunată și pocăiește-te de acest rău împotriva poporului tău.

¹³ Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, servitorii tăi, cărora le-ai jurat prin tine însuți și le-ai spus: Voi înmulți sămânța ca stelele cerului și toată această țară despre care am vorbit o voi da seminței voastre și o vor moșteni pentru totdeauna.

¹⁴ Și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care s-a gândit să îl facă poporului său.

¹⁵ Și Moise s-a întors și a coborât de pe munte și cele două table ale mărturiei erau în mâna sa: tablele erau scrise pe amândouă părțile; pe o parte și pe cealaltă parte erau ele scrise.

¹⁶ Și tablele erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, gravat pe table.

¹⁷ Și când a auzit Iosua zgomotul poporului pe când strigau, i-a spus lui Moise: Este zgomot de război în tabără.

¹⁸ Dar el a spus: Nu este vocea celor ce strigă din cauza victoriei, nici nu este vocea celor ce strigă din cauză că sunt învinși, ci aud zgomotul celor ce cântă.

¹⁹ Și s-a întâmplat, imediat ce s-a apropiat el de tabără, că a văzut vițelul și dansul; și mânia lui Moise s-a încins și a aruncat tablele din mâinile sale și le-a spart sub munte.

²⁰ Și a luat vițelul pe care l-au făcut și l-a ars în foc și l-a măcinat până la pulbere și a împrăștiat pulberea pe apă și a făcut pe copiii lui Israel să bea din ea.

21 Și Moise i-a spus lui Aaron: Ce ți-a făcut poporul acesta, încât ai adus un așa mare păcat peste ei?

22 Și Aaron a spus: Să nu se încingă mânia domnului meu; cunoști poporul, că ei sunt puși pe ticăloșie.

23 Fiindcă mi-au spus: Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cât despre acest Moise, bărbatul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

24 Iar eu le-am spus: Oricine are ceva aur, să îl desfacă. Așa că mi l-au dat; atunci l-am aruncat în foc și a ieșit acest vițel.

25 Și după ce Moise a văzut că oamenii erau goi (pentru că Aaron i-a făcut goi spre rușinea lor printre dușmanii lor),

26 Atunci Moise a stat în picioare în poarta taberei și a spus: Cine este de partea DOMNULUI? Acela să vină la mine. Și toți fiii lui Levi s-au adunat la el.

27 Iar el le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu al lui Israel: Să-și pună fiecare bărbat sabia la coapsă și să intre și să iasă de la poartă la poartă prin tabără, și fiecare bărbat să ucidă pe fratele său și fiecare bărbat pe însoțitorul său și fiecare bărbat pe vecinul său.

28 Și copiii lui Levi au făcut conform cuvântului lui Moise: și au căzut din popor în acea zi în jur de trei mii de bărbați.

29 Pentru că Moise a spus: Astăzi, consacrați-vă pe voi înșivă DOMNULUI, fiecare bărbat peste fiul său și peste fratele său, ca astăzi să vă dăruiască o binecuvântare.

³⁰ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise a spus poporului: Ați păcătuțit un mare păcat; și acum voi urca la DOMNUL; poate voi face ispășire pentru păcatul vostru.

³¹ Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Oh, acest popor a păcătuțit un mare păcat și și-au făcut dumnezei de aur.

³² Totuși acum dacă voiești, iartă păcatul lor; și dacă nu, șterge-mă, te rog eu, din cartea ta pe care ai scris-o.

³³ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Oricine a păcătuțit împotriva mea, pe el îl voi șterge din cartea mea.

³⁴ De aceea acum du-te, condu poporul la locul despre care ți-am vorbit: iată, Îngerul meu va merge înaintea ta; totuși în ziua cercetării, voi pedepsi păcatul lor peste ei.

³⁵ Și DOMNUL a lovit poporul cu plăgi, pentru că au făcut vițelul pe care Aaron l-a făcut.

33

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pleacă și urcă de aici, tu și poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului, la țara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, spunând: Seminței tale o voi da,

² Și voi trimite un înger înaintea ta; și voi alunga pe canaanit, pe amorit, pe hitit și pe perizit, pe hivit și pe iebusit:

³ La o țară în care curge lapte și miere, căci nu mă voi urca în mijlocul tău ca nu cumva eu să te mistui pe cale, pentru că tu ești un popor îndărătnic.

⁴ Și după ce poporul a auzit aceste vești rele, au jelit; și nimeni nu a pus pe el podoabele sale.

⁵ Pentru că DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune copiilor lui Israel: Voi sunteți un popor îndărătnic: dintr-odată mă voi urca în mijlocul tău și te voi mistui; de aceea acum scoate podoabele tale de pe tine, ca să știi ce să îți fac.

⁶ Și copiii lui Israel și-au scos podoabele lor la muntele Horeb.

⁷ Și Moise a luat tabernacolul și l-a ridicat în afara taberei, departe de tabără și l-a chemat Tabernacolul întâlnirii. Și s-a întâmplat că oricine căuta pe DOMNUL ieșea afară la tabernacolul întâlnirii, care era în afara taberei.

⁸ Și s-a întâmplat, după ce Moise a ieșit afară la tabernacol, că tot poporul s-a sculat și fiecare bărbat a stat în picioare la ușa cortului său și s-au uitat după Moise, până ce a intrat în tabernacol.

⁹ Și s-a întâmplat că, pe când Moise a intrat în tabernacol, coloana de nor a coborât și a stat la ușa tabernacolului și DOMNUL a vorbit cu Moise.

¹⁰ Și tot poporul a văzut coloana de nor stând la ușa tabernacolului; și tot poporul s-a ridicat și s-a închinat, fiecare bărbat în ușa cortului său.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise față în față, așa cum un bărbat vorbește prietenului său. Și el s-a întors din nou în tabără; dar servitorul său, Iosua, fiul lui Nun, un tânăr, nu s-a depărtat de tabernacol.

¹² Și Moise a spus DOMNULUI: Vezi, îmi spui: Adu acest popor; și nu mă lași să știu pe cine vei trimite cu mine. Totuși ai spus: Te cunosc pe nume și de asemenea ai găsit har înaintea ochilor mei.

¹³ Și acum, te rog, dacă am găsit har înaintea ochilor tăi, arată-mi acum calea ta, ca să te cunosc,

ca să gădesc har înaintea ochilor tăi; și ai în vedere că această națiune este poporul tău.

¹⁴ Și a spus: Prezența mea va merge cu tine și îți voi da odihnă.

¹⁵ Iar el i-a spus: Dacă prezența ta nu merge cu mine, nu ne urca de aici.

¹⁶ Căci în ce va fi cunoscut aici că eu și poporul tău am găsit har înaintea ochilor tăi? Nu este în aceea că mergi cu noi? Astfel vom fi separați, eu și poporul tău, dintre toate popoarele care sunt pe fața pământului.

¹⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Voi face și lucrul acesta pe care l-ai vorbit, pentru că ai găsit har înaintea ochilor mei și te cunosc pe nume.

¹⁸ Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria ta.

¹⁹ Iar el a spus: Voi face ca toată bunătatea mea să treacă pe dinaintea ta și voi vesti numele DOMNULUI înaintea ta; și voi avea har fața de cine voi avea har și voi arăta milă cui voi arăta milă.

²⁰ Și a mai spus: Nu poți vedea fața mea, căci niciun om nu mă va vedea și după aceea să trăiască.

²¹ Și DOMNUL a spus: Iată, este un loc lângă mine și stai în picioare pe stâncă;

²² Și se va întâmpla, în timp ce gloria mea trece pe lângă tine, că te voi pune într-o crăpătură a stâncii și te voi acoperi cu mâna mea în timp ce trec pe lângă tine;

²³ Și îmi voi retrage mâna și vei vedea părțile mele din spate, dar fața mea nu se va vedea.

34

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Taie-ți două

table de piatră asemenea primelor și voi scrie pe aceste table cuvintele care au fost pe primele table, pe care le-ai spart.

² Și fii gata mâine dimineată și urcă-te dimineată pe muntele Sinai și prezintă-te acolo mie pe vârful muntelui.

³ Și niciun bărbat să nu urce cu tine, să nu fie văzut niciun bărbat pe tot muntele; să nu pască nici turmele nici cirezile înaintea aceluși munte.

⁴ Iar el a tăiat două table de piatră asemenea primelor; și Moise s-a sculat dis-de-dimineată și a urcat pe muntele Sinai, așa cum DOMNUL îi poruncise și a luat în mâna sa cele două table din piatră.

⁵ Și DOMNUL a coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele DOMNULUI.

⁶ Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și a vestit: DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu, milostiv și cu har, îndelung răbdător și abundent în bunătate și adevăr,

⁷ Păstrând milă pentru mii, iertând nelegiuire și fărădelege și păcat și în niciun fel nu va cruța pe vinovat; pedepsind nelegiuirea părinților peste copii și peste copiii copiilor, până la a treia și a patra generație.

⁸ Și Moise s-a grăbit și și-a plecat capul spre pământ și s-a închinat.

⁹ Și a spus: Dacă acum am găsit har înaintea ochilor tăi, Doamne, lasă te rog, ca Domnul meu, să meargă printre noi, pentru că acesta este un popor îndărătnic; și iartă nelegiuirea noastră și păcatul nostru și ia-ne ca moștenirea ta.

¹⁰ Iar el a spus: Iată, fac un legământ: Înaintea întregului tău popor voi face minuni, așa cum nu s-

au mai făcut pe tot pământul, nici în vreo națiune; și tot poporul printre care tu te afli vor vedea lucrarea DOMNULUI; căci este un lucru înfricoșător pe care îl voi face cu tine.

¹¹ Ține ceea ce îți poruncesc în această zi; iată, alung dinaintea ta pe amorit și pe canaanit și pe hitit și pe perizit și pe hivit și pe iebusit.

¹² Ia seama la tine însuși, ca nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării în care mergi, ca nu cumva să fie o cursă în mijlocul tău;

¹³ Ci să distrugeți altarele lor, să spargeți idolii lor și să le tăiați dumbrăvile,

¹⁴ Pentru că nu te vei închina niciunui alt dumnezeu, pentru că DOMNUL, a cărui nume este Gelos, este un Dumnezeu gelos;

¹⁵ Nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării și ei să curvească după dumnezeii lor și să aducă sacrificiu dumnezeilor lor și vreunul să te cheme și să mănânci din sacrificiul lui;

¹⁶ Și să iei dintre fiicele lor pentru fiii tăi și fiicele lor să curvească după dumnezeii lor și să facă pe fiii tăi să curvească după dumnezeii lor.

¹⁷ Să nu îți faci dumnezei turnați.

¹⁸ Ține sărbătoarea azimelor. Mănâncă șapte zile azimă cum ți-am poruncit, în timpul lunii Abib, pentru că în luna Abib ai ieșit din Egipt.

¹⁹ Tot ce deschide pântecul este al meu; și fiecare întâi născut între vitele tale, fie bou sau oaie.

²⁰ Dar să răscumperi pe întâiul născut al măgăriței cu un miel; și dacă nu îl răscumperi, atunci să îi frângi gâtul. Să răscumperi pe tot întâiul născut dintre fiii tăi. Și niciunul să nu se arate înaintea mea cu mâna goală.

21 Să lucrezi șase zile, dar să te odihnești în a șaptea zi; să te odihnești în timpul aratului și al secerișului.

22 Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor roade ale secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului.

23 De trei ori într-un an toți copiii tăi de parte bărbătească să se arate înaintea Domnului DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel.

24 Pentru că voi arunca afară națiunile dinaintea ta și voi lărgi hotarele tale; niciun om nu va dori țara ta, când te vei urca să te arăți înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, de trei ori într-un an.

25 Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu doșpeală; nici să nu fie lăsat sacrificiul sărbătorii paștelui până dimineța.

26 Să aduci primul dintre primele roade ale pământului tău la casa DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale.

27 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie-ți aceste cuvinte; căci după tonul acestor cuvinte am făcut un legământ cu tine și cu Israel.

28 Iar el a fost acolo cu DOMNUL patruzeci de zile și patruzeci de nopți; nici nu a mâncat pâine, nici nu a băut apă. Și el a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci.

29 Și s-a întâmplat, când a coborât Moise de pe Muntele Sinai, și cele două table ale mărturiei erau în mâna lui Moise când a coborât de pe munte, că Moise nu știa că pielea feței sale strălucea cât timp a vorbit cu el.

30 Și când Aaron și toți copiii lui Israel au văzut pe Moise, iată, pielea feței sale strălucea; și s-au temut

să se apropie de el.

³¹ Și Moise i-a chemat; și Aaron și toți conducătorii adunării s-au întors la el; și Moise a vorbit cu ei.

³² Și după aceea toți copiii lui Israel s-au apropiat, și le-a dat în poruncă tot ceea ce DOMNUL vorbise cu el în muntele Sinai.

³³ Și când Moise a încetat să vorbească cu ei și-a pus un văl pe față.

³⁴ Dar când Moise a intrat înaintea DOMNULUI ca să vorbească cu el, el a scos vălul, până când a ieșit. Și a ieșit și le-a spus copiilor lui Israel ceea ce i-a fost poruncit.

³⁵ Și copiii lui Israel au văzut fața lui Moise, că pielea feței lui Moise strălucea; și Moise a pus vălul peste față sa din nou, până când a intrat să vorbească cu el.

35

¹ Și Moise a adunat toată adunarea copiilor lui Israel și le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a poruncit, să le faceți.

² Șase zile se va face lucrarea, dar ziua a șaptea vă va fi o zi sfântă, un sabat de odihnă DOMNULUI: oricine va face vreo lucrare în ea va fi dat la moarte.

³ Să nu aprindeți foc în locuințele voastre în ziua de sabat.

⁴ Și Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe care Domnul l-a poruncit, spunând:

⁵ Luați dintre voi ofrandă DOMNULUI; oricine are inimă voitoare să aducă o ofrandă DOMNULUI: aur și argint și aramă,

⁶ Și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire și păr de capre,

⁷ Și piei de berbeci vopsite roșu și piei de bursuc și lemn de salcâm,

⁸ Și untdelemn pentru lampă și mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce,

⁹ Și pietre de onix și pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar.

¹⁰ Și fiecare om înțelept în inimă dintre voi să vină și să facă tot ceea ce DOMNUL a poruncit:

¹¹ Tabernacolul, cortul lui și acoperământul lui, copcile lui și scândurile lui, drugii lui, coloanele lui și soclurile lui,

¹² Chivotul și drugii lui, cu șezământul milei și perdeaua acoperământului,

¹³ Masa și drugii ei și toate vasele ei și pâinile punerii înainte,

¹⁴ Sfeșnicul de asemenea pentru lumină și vasele lui și lămpile lui, cu untdelemnul pentru lumină.

¹⁵ Și altarul tămâiei și drugii lui și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușă la intrarea în tabernacol,

¹⁶ Altarul ofrandei arse, cu grătarul de aramă, drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,

¹⁷ Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile lor și perdeaua pentru ușa curții,

¹⁸ Țărușii tabernacolului și țărușii curții și frânghiile lor,

¹⁹ Hainele serviciului, pentru a face serviciul în locul sfânt, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron

și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.

²⁰ Și toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din prezența lui Moise.

²¹ Și a venit fiecare om a cărui inimă l-a stârnit și fiecare om al cărui duh l-a făcut voitor și au adus ofranda DOMNULUI pentru lucrarea tabernacolului întâlnirii și pentru tot serviciul lui și pentru veșmintele sfinte.

²² Și au venit, deopotrivă bărbați și femei, atâția câți au fost cu inimă voitoare, și au adus brățări și cercei și inele și table, toate bijuterii din aur; și fiecare om care a oferit, a oferit o ofrandă de aur DOMNULUI.

²³ Și toți la care s-a găsit albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire și păr de capre și piei roșii de berbeci și piei de bursuci, le-au adus.

²⁴ Și fiecare om care a oferit o ofrandă din argint și aramă a adus ofranda DOMNULUI; și toți la care s-a găsit lemn de salcâm pentru orice lucrare a serviciului, l-au adus.

²⁵ Și toate femeile care au fost înțelepte în inimă au tors cu mâinile lor și au adus ceea ce au tors, deopotrivă din albastru și din purpuriu și din stacojiu și din in subțire.

²⁶ Și toate femeile ale căror inimi le-au stârnit la înțelepciune au tors păr de capre.

²⁷ Și conducătorii au adus pietre de onix și pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar;

²⁸ Și mirodenii și untdelemn pentru lumină și pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce.

²⁹ Copiii lui Israel au adus din bunăvoință o

ofrandă DOMNULUI, fiecare bărbat și femeie, a cărui inimă i-a făcut voitori să aducă pentru toate felurile de lucrări, pe care DOMNUL le poruncise a fi făcute prin mâna lui Moise.

³⁰ Și Moise le-a spus copiilor lui Israel: Vedeți, DOMNUL a chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;

³¹ Și l-a umplut cu duhul lui Dumnezeu în înțelepciune, în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug;

³² Și pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,

³³ Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea lemnului, pentru a face orice fel de lucrare iscusită.

³⁴ Și lui și lui Aholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan, le-a pus în inimă să îi învețe pe alții.

³⁵ I-a umplut cu înțelepciune a inimii, pentru a lucra tot felul de lucrări, ale gravorului și ale meșteșugarului iscusit și ale lucrătorului în broderie, în albastru și în purpuriu, în stacojiu și în in subțire și ale țesătorului, chiar al celor ce fac orice fel de lucrare și al celor ce concep o lucrare iscusită.

36

¹ Atunci Bețaleel și Aholiab și fiecare bărbat înțelept în inimă, în care DOMNUL a pus înțelepciune și înțelegere ca să cunoască cum să lucreze orice fel de lucrare pentru serviciul sanctuarului, au lucrat conform cu tot ceea ce DOMNUL poruncise.

² Și Moise a chemat pe Bețaleel și pe Aholiab și pe fiecare bărbat înțelept în inimă, în a cărei inimă DOMNUL pusese înțelepciune, pe fiecare a cărei inimă îl stârnise să vină la lucrare, ca să o facă;

³ Și au primit de la Moise toată ofranda, pe care copiii lui Israel au adus-o pentru lucrarea serviciului sanctuarului, pentru a-l face în întregime. Și încă îi mai aduceau ofrande de bunăvoie în fiecare dimineață.

⁴ Și toți bărbații înțelepți, care lucrau toată lucrarea sanctuarului, au venit fiecare bărbat de la lucrarea lui pe care o făceau;

⁵ Și i-au vorbit lui Moise, spunând: Poporul aduce mult mai mult decât este nevoie pentru serviciul lucrării, pe care DOMNUL a poruncit a o face.

⁶ Și Moise a dat poruncă și au făcut ca aceasta să fie proclamată prin toată tabăra, spunând: Nici bărbat, nici femeie să nu mai facă nicio lucrare pentru ofrandă pentru sanctuar. Astfel poporul a fost oprit să aducă.

⁷ Căci materialul lor era suficient pentru toată lucrarea, să o facă și chiar prea mult.

⁸ Și fiecare om înțelept în inimă printre cei ce lucrau lucrarea tabernacolului a făcut zece covoare din în subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu cu heruvimi, într-o lucrare iscusită i-a făcut.

⁹ Lungimea unui covor era douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor patru coți; covoarele erau toate de aceeași măsură.

¹⁰ Și el a prins cele cinci covoare, unul de celălalt; și celelalte cinci covoare le-a prins unul de celălalt.

¹¹ Și a făcut cheutori albastre la marginea unui

covor, pe marginea împreunării; și tot așa a făcut pe marginea din capăt a celuilalt covor, în îmbinarea a doua.

¹² Cincizeci de cheotori a făcut pe un covor și cincizeci de cheotori a făcut pe marginea covorului care era în îmbinarea a doua: cheotorile au ținut un covor de celălalt.

¹³ Și a făcut cincizeci de copci din aur și a prins covoarele unul de celălalt cu copcile; astfel a devenit un singur tabernacol.

¹⁴ Și a făcut covoare din păr de capre pentru acoperiș deasupra tabernacolului; a făcut unsprezece covoare.

¹⁵ Lungimea unui covor era de treizeci de coți și patru coți era lățimea unui covor; cele unsprezece covoare erau de o singură mărime.

¹⁶ Și a îmbinat cinci covoare între ele și șase covoare între ele.

¹⁷ Și a făcut cincizeci de cheotori pe marginea din capăt a covorului în îmbinare și cincizeci de cheotori a făcut pe marginea covorului care se îmbină cu al doilea.

¹⁸ Și a făcut cincizeci de copci din aramă pentru a îmbina acoperișul împreună, ca să fie unul singur.

¹⁹ Și pentru acoperiș, a făcut un acoperământ din piei de berbeci vopsite roșu și un acoperământ din piei de bursuci deasupra.

²⁰ Și a făcut, pentru tabernacol, scânduri din lemn de salcâm, stând în picioare.

²¹ Lungimea unei scânduri era de zece coți și lățimea unei scânduri de un cot și jumătate.

²² O scândură avea două cepuri, la distanță egală unul de celălalt; astfel a făcut pentru toate

scândurile tabernacolului.

²³ Și a făcut scânduri pentru tabernacol: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud;

²⁴ Și patruzeci de socluri de argint a făcut sub cele douăzeci de scânduri; două socluri sub o scândură pentru cele două cepuri ale ei și două socluri sub altă scândură pentru cele două cepuri ale ei.

²⁵ Și pentru cealaltă parte a tabernacolului, care este spre colțul de nord, a făcut douăzeci de scânduri,

²⁶ Și cele patruzeci de socluri ale lor din argint: două socluri sub o scândură și două socluri sub altă scândură.

²⁷ Și pentru părțile tabernacolului care sunt spre vest a făcut șase scânduri.

²⁸ Și două scânduri a făcut pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.

²⁹ Și au fost îmbinate între ele, dedesubt, și au fost îmbinate împreună la capul acesteia, într-un singur inel; astfel a făcut celor două scânduri în ambele colțuri.

³⁰ Și au fost opt scânduri; și soclurile lor au fost șaisprezece socluri de argint, sub fiecare scândură, două socluri.

³¹ Și a făcut drugi de lemn de salcâm, cinci pentru scândurile uneia din părțile tabernacolului.

³² Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile tabernacolului pentru părțile spre vest.

³³ Și a făcut drugul din mijloc să treacă prin scânduri de la un capăt la celălalt.

³⁴ Și a placat scândurile cu aur și le-a făcut inelele

din aur pentru a fi locuri pentru drugi și a placat drugii cu aur.

³⁵ Și a făcut o perdea albastră și purpurie și stacojie și în subțire răsucit; cu heruvimi a făcut-o într-o lucrare iscusită.

³⁶ Și i-a făcut patru piloni din lemn de salcâm și i-a placat cu aur; cârligele lor erau din aur; și a turnat pentru ei patru socluri din argint.

³⁷ Și a făcut pentru ușa tabernacolului o perdea albastră și purpurie și stacojie și din în subțire răsucit, din lucrare brodată,

³⁸ Și cei cinci stâlpi ale acestuia cu cârligele lor; și a placat capitelurile lor și vergelele lor cu aur; dar cele cinci socluri ale lor erau de aramă.

37

¹ Și Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui;

² Și l-a îmbrăcat cu aur pur pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut o coroană de aur de jur împrejur.

³ Și i-a turnat patru inele de aur, cele patru colțuri ale lui: două inele pe una din părțile lui și două inele pe cealaltă parte a lui.

⁴ Și a făcut drugi din lemn de salcâm și i-a placat cu aur.

⁵ Și el a pus drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să poarte chivotul.

⁶ Și a făcut șezământul milei din aur pur; doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui.

⁷ Și a făcut doi heruvimi din aur; i-a făcut din aur bătut dintr-o singură bucată, la cele două capete ale șezământului milei.

⁸ Un heruvim la un capăt de o parte și un alt heruvim la un capăt pe partea cealaltă; ieșind din șezământul milei a făcut heruvimii pe cele două capete ale lui.

⁹ Și heruvimii își întindeau aripile lor în sus și acopereau cu aripile lor șezământul milei, cu fețele lor privind unul la altul; chiar spre șezământul milei erau fețele heruvimilor.

¹⁰ Și a făcut masa din lemn de salcâm; doi coți era lungimea ei și un cot lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei;

¹¹ Și a îmbrăcat-o cu aur pur și i-a făcut de jur împrejur o coroană de aur.

¹² De asemenea i-a făcut o margine cât un lat de palmă de jur împrejur; și a făcut o coroană de aur pentru marginea ei de jur împrejur.

¹³ Și a turnat pentru ea patru inele de aur și a pus inelele în cele patru colțuri care erau la cele patru picioare ale ei.

¹⁴ Inelele erau în fața marginii în locurile pentru drugii pentru a purta masa.

¹⁵ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur, pentru a purta masa.

¹⁶ Și a făcut vasele care erau pe masă, farfuriile ei și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere, din aur pur.

¹⁷ Și a făcut sfeșnicul din aur pur; a făcut sfeșnicul dintr-o lucrare din aur bătut; stâlpul lui și brațul lui, bolurile lui, nodurile lui și florile lui erau din aceeași lucrare bătută.

18 Și șase brațe ieșeau din laturile lui: trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte a lui;

19 Trei cupe făcute asemenea migdalelor pe un braț, un nod și o floare; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe alt braț, un nod și o floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe ieșind din sfeșnic.

20 Și pe sfeșnic erau patru boluri făcute ca migdale, nodurile lui și florile lui;

21 Și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui, conform celor șase brațe ieșind din acesta.

22 Nodurile lor și brațele lor erau la fel; toate acestea erau o singură lucrare bătută din aur pur.

23 Și a făcut cele șapte lămpi ale lui și mucările lui și cenușarele lui, din aur pur.

24 Dintr-un talant de aur pur l-a făcut cu toate vasele lui.

25 Și a făcut altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era un cot și lățimea lui un cot; era pătrat; și doi coți era înălțimea lui; coarnele lui erau din aceeași bucată.

26 Și l-a îmbrăcat cu aur pur, deopotrivă vârful lui și laturile lui de jur împrejur și coarnele lui; de asemenea i-a făcut o coroană din aur de jur împrejur.

27 Și a făcut două inele din aur pentru acesta sub coroana lui, lângă cele două colțuri ale lui, pe cele două părți ale lui, să fie locuri pentru drugi pentru a-l purta cu totul.

28 Și a făcut druggii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur.

29 Și a făcut untdelemnul sfânt pentru ungere

și tămâia pură din mirodenii dulci, conform artei parfumierilor.

38

¹ Și el a făcut altarul ofrandei arse din lemn de salcâm: cinci coți era lungimea lui și cinci coți lățimea lui; era pătrat; și trei coți înălțimea lui.

² Și a făcut coarnele lui pe cele patru colțuri ale acestuia; coarnele lui erau din aceeași bucată și l-a placat cu aramă.

³ Și a făcut toate vasele altarului, căldările și lopețile și oalele și cârligele pentru carne și tăvile pentru cărbuni, toate vasele lui le-a făcut din aramă.

⁴ Și a făcut pentru altar un grătar din aramă în formă de rețea sub marginea de sus a lui în jos, până la mijlocul acestuia.

⁵ Și a turnat patru inele pentru cele patru capete ale grătarului din aramă, ca să fie locuri pentru drugii.

⁶ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aramă.

⁷ Și a pus drugii în inele pe laturile altarului, pentru a-l purta cu totul; a făcut altarul gol pe dinăuntru cu scânduri.

⁸ Și a făcut ligheanul din aramă și piciorul lui din aramă, din oglinzile femeilor care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii.

⁹ Și a făcut curtea: pe partea de sud spre sud, perdelele curții erau din in subțire răsucit, de o sută de coți;

¹⁰ Stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor de aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor

erau din argint.

¹¹ Și pentru partea de nord perdelele erau de o sută de coți, stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor din aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint.

¹² Și pentru partea de vest erau perdele de cincizeci de coți, stâlpii lor zece și soclurile lor zece; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint.

¹³ Și pentru partea de est spre est, cincizeci de coți.

¹⁴ Perdelele uneia din părțile porții erau de cincisprezece coți; stâlpii lor, trei, și soclurile lor, trei.

¹⁵ Și pentru cealaltă parte a porții curții, de o parte și de alta, erau perdele de cincisprezece coți; stâlpii lor, trei și soclurile lor, trei.

¹⁶ Toate perdelele curții de jur împrejur erau din in subțire răsucit.

¹⁷ Și soclurile pentru stâlpi erau din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint; și placarea capitelurilor lor era din argint; și toți stâlpii curții erau înfășurați cu argint.

¹⁸ Și perdeaua pentru poarta curții era lucrare brodată, din albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit; și douăzeci de coți era lungimea și înălțimea ca și lățimea era de cinci coți, corepunzând perdelelor curții.

¹⁹ Și stâlpii lor erau patru și soclurile lor din aramă, patru; cârligele lor din argint și placarea capitelurilor lor și vergelele lor, din argint.

²⁰ Și țărșii tabernacolului și ai curții de jur împrejur erau din aramă.

²¹ Aceasta este socoteala tabernacolului, a tabernacolului mărturiei, așa cum a fost socotită,

conform poruncii lui Moise, pentru serviciul leviților, prin mâna lui Itamar, fiul lui Aaron preotul.

²² Și Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda, a făcut tot ceea ce DOMNUL a poruncit lui Moise.

²³ Și cu el a fost Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan, un gravor, un meșteșugar iscusit și un lucrător cu broderie în albastru și în purpuriu și în stacojiu și în subțire.

²⁴ Tot aurul care a fost folosit pentru lucrare în toată lucrarea locului sfânt, chiar aurul ofrandei, a fost de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute și treizeci de șekeli, după șekelul sanctuarului.

²⁵ Și argintul de la cei ce au fost numărați din adunare a fost de o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli, după șekelul sanctuarului;

²⁶ O beka pentru fiecare bărbat, adică o jumătate de șekel, după șekelul sanctuarului, pentru fiecare bărbat care a mers să fie numărat, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de bărbați.

²⁷ Și din cei o sută de talanți de argint au fost turnate soclurile sanctuarului și soclurile perdelei; o sută de socluri din o sută de talanți, un talant pentru un soclu.

²⁸ Și din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli el a făcut cârlige pentru stâlpi și a placat capitellurile lor și le-a înfășurat.

²⁹ Și arama ofrandei era de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șekeli.

³⁰ Și cu aceasta a făcut soclurile ușii tabernaculu-

lui întâlnirii și altarul de aramă și grătarul de aramă pentru acesta și toate vasele altarului,

³¹ Și soclurile curții de jur împrejur și soclurile porții curții și toți țărșii tabernacolului și toți țărșii curții de jur împrejur.

39

¹ Și din albastru și purpuriu și stacojiu, au făcut haine pentru serviciu, pentru a face serviciul în locul sfânt și au făcut sfintele veșminte pentru Aaron, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

² Iar el a făcut efodul din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

³ Și au bătut aurul în plăci subțiri și l-au tăiat în sârme subțiri, pentru a-l lucra în albastru și în purpuriu și în stacojiu și în in subțire răsucit, cu lucrare iscusită.

⁴ Ei au făcut umerarii pentru acesta, ca să îl îmbine; prin cele două margini a fost acesta îmbinat.

⁵ Și brâul făcut cu iscusință al efodului său, care era peste acesta, era din aceeași bucată, conform lucrării acestuia, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit; așa cum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁶ Și au lucrat pietre de onix montate în broșe din aur, gravate precum sigiliile sunt gravate, cu numele copiilor lui Israel.

⁷ Și le-a pus pe umerii efodului, ca să fie pietre pentru amintire copiilor lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁸ Și a făcut pieptarul din lucrare iscusită, asemenea lucrării efodului, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

⁹ Era pătrat; au făcut pieptarul dublu: o palmă era lungimea lui și o palmă lățimea lui, dublu.

¹⁰ Și au montat în acesta patru rânduri de pietre; primul rând a fost un sardiu, un topaz și un rubin, acesta a fost primul rând.

¹¹ Și al doilea rând, un smarald, un safir și un diamant.

¹² Și al treilea rând, un hiacint, o agată și un ametist.

¹³ Și al patrulea rând, un beril, un onix și un jasp, ele au fost montate în broșe de aur în monturile lor.

¹⁴ Și pietrele erau conform cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor, asemenea gravurii unui sigiliu, fiecare cu numele lui, conform celor douăsprezece triburi.

¹⁵ Și au făcut peste pieptar lanțuri la margini, din lucrare împletită din aur pur.

¹⁶ Și au făcut două broșe din aur și două inele din aur; și au pus cele două inele în cele două capete ale pieptarului.

¹⁷ Și au pus cele două lanțuri împletite din aur în cele două inele la capetele pieptarului.

¹⁸ Și cele două capete ale celor două lanțuri împletite ei le-au fixat în cele două broșe și le-au pus pe umerarii efodului, înaintea acestuia.

¹⁹ Și au făcut două inele din aur și le-au pus la cele două capete ale pieptarului, pe marginea acestuia, care era pe partea efodului înăuntru.

²⁰ Și au făcut alte două inele din aur și le-au pus în cele două părți ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a acestuia, înaintea celeilalte îmbinări a lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului.

21 Și au legat pieptarul prin inelele sale la inelele efodului cu un șnur albastru, ca să fie deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie desprins de efod, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

22 Și el a făcut roba efodului din lucrare țesută, toată albastră.

23 Și avea o gaură în mijlocul robei, ca gaura unei tunici de zale, cu o bordură de jur împrejurul găurii, ca să nu se sfâșie.

24 Și au făcut pe marginile robei rodii albastre și din purpuriu și stacojiu și în răsucit.

25 Și au făcut clopoței din aur pur și au pus clopoțeii între rodii pe marginea robei, de jur împrejur între rodii;

26 Un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie, de jur împrejurul tivului robei pentru a servi, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

27 Și au făcut tunici din in subțire din lucrare țesută pentru Aaron și pentru fiii lui,

28 Și o mitră din in subțire și bonete frumoase din in subțire și pantaloni din in subțire răsucit,

29 Și un brâu din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu, din lucrare brodată, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

30 Și au făcut placa sfintei coroane din aur pur și au scris pe ea o inscripție, asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI.

31 Și au prins de aceasta un șnur albastru, ca să o fixeze sus peste mitră, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

32 Astfel a fost terminată toată lucrarea tabernacolului cortului întâlnirii; și copiii lui Israel au făcut

conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut ei.

³³ Și au adus tabernacolul la Moise, cortul și toată mobila lui, copcile lui, scândurile lui, drugii lui și stâlpii lui și soclurile lui,

³⁴ Și acoperământul din piei roșii de berbeci și acoperământul din piei de bursuci și perdeaua acoperământului,

³⁵ Chivotul mărturiei și drugii lui și șezământul milei,

³⁶ Masa și toate vasele ei și pâinile punerii înainte,

³⁷ Sfeșnicul pur, cu lămpile lui, cu lămpile pentru a fi puse în ordine și toate vasele lui și untdelemnul pentru lumină,

³⁸ Și altarul din aur și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușa tabernacolului,

³⁹ Și altarul din aramă și grătarul lui din aramă și drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,

⁴⁰ Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile ei și perdeaua pentru poarta curții, frânghiile ei și țărșii ei și toate vasele serviciului tabernacolului, pentru cortul întâlnirii,

⁴¹ Hainele serviciului pentru a face serviciu în locul sfânt și sfintele veșminte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.

⁴² Conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată lucrarea.

⁴³ Și Moise a privit la toată lucrarea și, iată, ei au făcut-o precum DOMNUL a poruncit, chiar așa au

făcut-o; și Moise i-a binecuvântat.

40

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² În prima zi a primei luni ridică tabernacolul cortului întâlnirii.

³ Și pune înăuntru chivotul mărturiei și acoperă chivotul cu perdeaua.

⁴ Și adu înăuntru masa și așază în ordine lucrurile care trebuie să fie așezate în ordine pe ea; și adu înăuntru sfeșnicul și aprinde-i lămpile.

⁵ Și așază altarul din aur pentru tămâie înaintea chivotului mărturiei și pune perdeaua ușii tabernacolului.

⁶ Și așază altarul ofrandei arse înaintea ușii tabernacolului cortului întâlnirii.

⁷ Și așază ligheanul între cortul întâlnirii și altar și pune apă în el.

⁸ Și pune curtea de jur împrejur și atârână perdeaua la poarta curții.

⁹ Și ia untdelemnul pentru ungere și unge tabernacolul și tot ce este în el și sfințește-l și toate vasele lui; și va fi sfânt.

¹⁰ Și unge altarul ofrandei arse și toate vasele lui și sfințește altarul; și va fi un altar preasfânt.

¹¹ Și unge ligheanul și piciorul său și sfințește-l.

¹² Și adu pe Aaron și pe fiii săi la ușa tabernacolului întâlnirii și spală-i cu apă.

¹³ Și pune sfintele veșminte peste Aaron și unge-l și sfințește-l, ca el să îmi servească în serviciul de preot.

¹⁴ Și adu pe fiii săi și îmbracă-i cu haine;

15 Și unge-i, precum ai uns pe tatăl lor, ca ei să îmi servească în serviciul de preot, pentru că ungerea lor va fi cu adevărat o preoție veșnică prin toate generațiile.

16 Astfel a făcut Moise, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit, așa a făcut el.

17 Și s-a întâmplat, în prima lună, în al doilea an, în prima zi a lunii, că tabernacolul a fost înălțat.

18 Și Moise a ridicat tabernacolul și a fixat soclurile acestuia și a așezat scândurile lui și i-a pus drugii și i-a înălțat stâlpii.

19 Și a întins cortul peste tabernacol și a pus acoperământul cortului deasupra acestuia, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

20 Și a luat și a pus mărturia în chivot și a pus drugii la chivot și a pus șezământul milei deasupra, peste chivot.

21 Și a adus chivotul în tabernacol și a pus perdeaua acoperământului și a acoperit chivotul mărturiei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

22 Și a pus masa în cortul întâlnirii, pe partea tabernacolului spre nord, dincoace de perdea.

23 Și a pus pâinea prezentării în ordine pe aceasta înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

24 Și a pus sfeșnicul în cortul întâlnirii, lângă masă, pe partea tabernacolului spre sud.

25 Și a aprins lămpile înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

26 Și a pus altarul din aur în cortul întâlnirii înaintea perdelei;

27 Și a ars tămâie dulce pe acesta, precum DOM-

NUL i-a poruncit lui Moise.

²⁸ Și a pus perdeaua la ușa tabernacolului.

²⁹ Și a pus altarul ofrandei arse la ușa tabernacolului cortului întâlnirii și a oferit pe acesta ofranda arsă și darul de mâncare, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

³⁰ Și a așezat ligheanul între cortul întâlnirii și altar și a pus apă acolo pentru spălare.

³¹ Și Moise și Aaron și fiii săi și-au spălat mâinile și picioarele acolo;

³² Când au intrat în cortul întâlnirii și când s-au apropiat de altar, s-au spălat, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

³³ Și a înălțat curtea de jur împrejurul tabernacolului și altarului și a atârnat perdeaua porții curții. Astfel Moise a terminat lucrarea.

³⁴ Atunci un nor a acoperit cortul întâlnirii și gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.

³⁵ Și Moise nu a fost în stare să intre în cortul întâlnirii, deoarece norul a rămas peste el și gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.

³⁶ Și după ce norul s-a ridicat de pe tabernacol, copiii lui Israel au mers înainte în toate călătoriile lor;

³⁷ Dar dacă norul nu s-a ridicat, nu au călătorit până în ziua în care acesta s-a ridicat.

³⁸ Căci norul DOMNULUI era peste tabernacol în timpul zilei și foc era peste el în timpul nopții, înaintea ochilor întregii case a lui Israel, prin toate călătoriile lor.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9